ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. NOVEMBER 20. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 47. SZÁM

RONDA LISA

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Angyal János
Berényi Ottó
Bodnár Gyula
Kaposy Miklós
Kvári Sinkó Zoltán
Mátyás István
Szilágyi György
Walter Béla
Zágon István
Zsila Ákos

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Farkas Lajos
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lehoczki István
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Szür-Szabó József
Dr. Tarnóczy Zoltán
Várnai György

ZSILA ÁKOS:

REÁLIS ÁRAK BOLTJA

Az új könyveknek a régi könyvekkel szemben megvan az a hátrányuk, hogy nem találhatunk bennük préselt virágot, vagy sajtos szendvicset. Akinek pedig ez nem elég érv, s ezek után is a könyvesboltot részesítené előnyben az antikváriummal szemben, annak tudomására kell hoznom, hogy az utóbbiban olcsóbb a kultúra.

Legalábbis tegnapig így gondoltam én is...

Az antikváriumban, ahová betértem, azonnal rámtapadt egy eladó, és szoros követésben volt a polcig. Az arcomat fürkészve próbálta kitalálni, hová fogok nyúlni. Mindössze néhány tizedmásodperccel előbb kaptam le a kiválasztott könyvet, mire ő hangosan szitkozódott. A könyv 40 forintról 160-ra volt leértékelve.

– Miért ilyen drága? – csodálkoztam.

– Régi könyv, antik. Ezt hívják reális árnak. Illetve ez még a tegnapi reális ár – mondta az eladó, a könyvet kivette a kezemből, és a hatost kilencesre javította. – 190. Így még reálisabb az ára. Tudja, régebben túlságosan olcsón adták a könyveket.

Mutattam, hogy ez tavalyi kiadás, mire az eladó otthagyott. Legendásan gyors felfogásomnak hála, percek alatt rájöttem az eladók taktikájára. Ha a vásárló egy bizonyos könyv után érdeklődött, az eladó hosszasan hümmögött, ezalatt kollégája a polcokhoz lopódzott, és kijavította a kért könyv árát. Ha végzett, krákogott, mire a társa abbahagyta a hümmögést, s az adott műhöz kalauzolta a vásárlót.

A felvásárló részlegnél éppen akkor vettek meg valakitől egy szép Zichy-albumot huszonhat forintért. Ezt követően az árazó beleírt a könyvbe ötszázat, majd némi gondolkodás után kijavította négyezerre.

Megkerestem kedvenc eladómat.

– Nem fárasztó állandóan radírozni? – érdeklődtem melegen.

Átárazás közben zavartam meg, így elfelejtett krákogni, minek következtében a hátam mögött valaki percekig hümmögött.

– Pokoli idegesítő – válaszolta. – Javasoltam is nemrég, hagyjuk a fenébe a gumizást, írjunk egy nullát a régi ár után. De nem fogadták el az ötletemet.

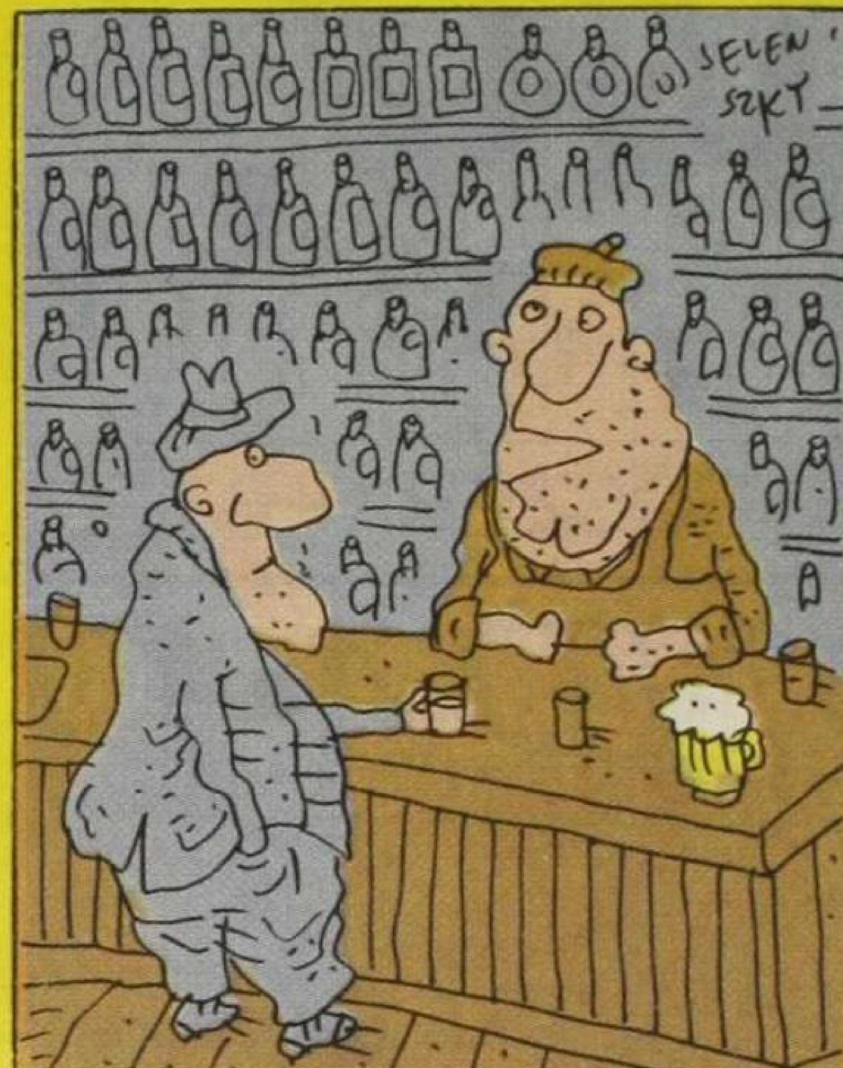
Majd megmutatta egy másik találmányát, a függőleges radírozást. Próbaképpen egy könyvet tartottam elé, s kigumiztattam belőle egy nullát, gyorsan gratuláltam és fizettem. Minden bűntudat nélkül távoztam az antikváriumból.

Még sokáig hümmögtek utánam.

– Nekünk elhiheti, naccsád, hogy ezs azs igazsi Mona Lizsa!

– Higgye el, mérnök úr, nem vagyok kultúraellenes, de tiszta ráfizetés ez a Múzeumi Hónap. A fiúk egész nap a kiállításokat bújják...

– Már nem tudtam nézni!

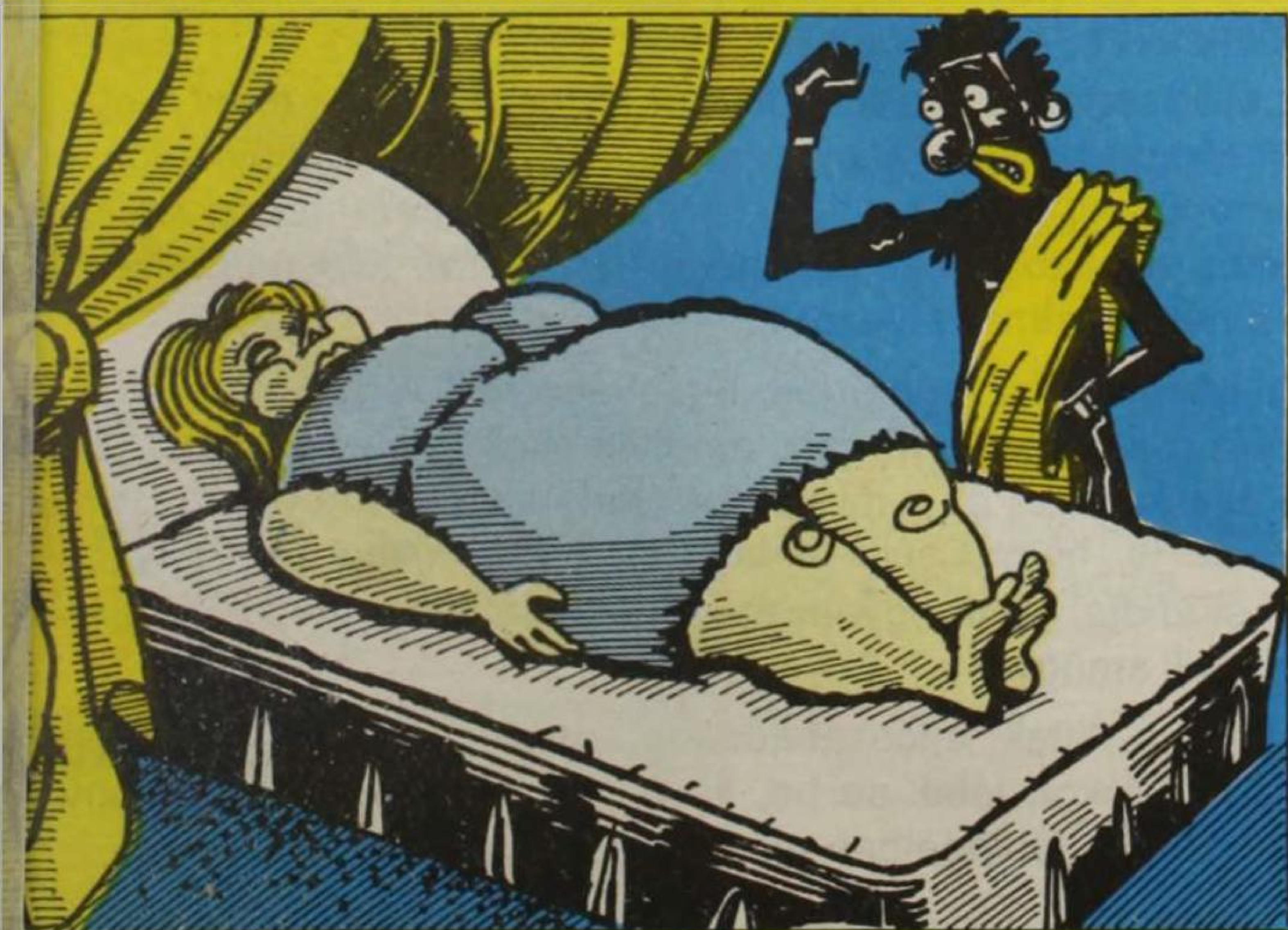
Mondd! Biztos, hogy a főpróbán ez a sisak volt rajtad?

– Tetszik ez a székvásárlás. Nálunk is bevezethetnék. Az se
rdekelne, hogy hová sorsolnának...

– Gratulálok, Szabóné, kegyed elnyerte a legjobb székünket,
bben a székben hozzák és viszik a színházba és haza...

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Valamikor a nyolcvanas évek közepén Bécsben töltöttem az Erzsébet-napot. Rendkívüli eset volt, és nemcsak azért, mert akkoriban még korántsem volt annyira átjárható a határ, mint manapság. Az időjárás sem a megszokott volt.

Bécset belepte a hó.

A bécsiek nincsenek besózva egy kis havazástól. Az utak sem. Egy alpesi ország, mely télen jóformán a hóból él, nem gyilkolja a havat. Az osztrákok nagyobb becsben tartják a természetet, mint az autót; a polgárok nem veszik zokon, ha fehérség borítja az utat, mert arrafelé mindenki elsősorban természetvédő – és csak másodsorban autós.

A fehér ruhát öltött császárvárosban gyalogosan bandukoltam, lévén ott ilyenkor a láb nem csupán a legegészségesebb, de a leggyorsabb közlekedési eszköz.

A havas Bécs csodálatosan szép. Elcsendesedik a nyüzsgés, szinte csak a hó ropogását hallani a léptek alatt. Meg egy-egy kis sikkantást amikor a hölgyek alól kisiklik a talaj.

Erzsébet-nap volt, üdvözlőlapot kellett feladnom, mert családomnak szinte minden nőtagja ezt a nevet viselte – igaz, akkor már csak egyikük foglalkozott efféle földi dolgokkal.

A kiválasztott lapon Erzsébet királyné mosolygott. A tragikus sorsú nagyasszony, aki nagyon szerette a magyarokat – és ez a szeretet kölcsönös volt. Nyilván része volt abban is, hogy a múlt század végén, a jelen század elején annyi magyar lány kapta az Erzsébet nevet.

„Meglátogatom!" – határoztam el. Úgyis rég jártam a Hofburgban. Talán meg is sértődne a királyné, ha nevenapján nem tenném nála tiszteletem. Elhatározásomban az is szerepet játszott, hogy hideg volt, és bíztam abban, hogy a császári palotát a köztársaság idején is fűtik.

A látogatók csoportja egy császári és királyi mellékfolyosón várakozott. Az idegenvezető, egy kedves, idős osztrák úr, indulás előtt felmérte a terepet. Nem azt a terepet, melyet be fog mutatni – a sok száz vezetés után az már nyilván a könyökén jött ki –, hanem azt vette számba, kiket fog vezetni. Személyemnél – mint egyetlen magyarnál – meglepődött. Tekintetén látszott, hogy honfitársaimmal inkább a Mariahilferstrasszén szokott találkozni... Különösen akkor lett nagyon barátságos, amikor megmondtam, Erzsébet-nap alkalmából vagyok itt.

Odabenn sutba dobta megszokott szövegét. Erzsébet lakosztálya ez alkalommal nem az osztrák császárné, hanem kizárólag a magyar királyné otthona volt. A vezetéskor Ferenc József szinte szóba sem került, vagy ha igen, az agg császár és király egyszerűen Erzsébet férjévé degradálódott. Derék idegenvezetőnk nem fogyott ki Erzsébet magyar vonatkozású történeteiből, és hiába csóválta egy-két osztrák látogató olykor-olykor a fejét, a leghosszabban királynénk díszmagyaros festménye előtt álldogáltunk.

Ferenc Józsefnek nyilván rosszul esett ez a gesztus. A Burggartenben álló szobra legalábbis ezt mutatta. Szomorúan, görnyedten állt a hólepel súlya alatt, pofaszakállát a hókristályok még nagyobbá, még fehérebbé varázsolták. Öregen, tőrődötten vacogott a korai télben.

Számomra azóta az Erzsébet-nap fehér ünnep. És ezen a napon mindig királynénk jut eszembe.

Hát igen... Korábban (németül: *früher*) Ő volt *az* Erzsébet. Később (németül: *später*) más lett az...

Kérem, én nem akarom összekeverni a frühert a späterrel, de napjainkban nem kerülhetem meg ezt a témát.

Van nekünk ma is egy Erzsébetünk. Nem királyné, még csak nagyasszonynak sem mondanám. Egy amerikai hölgyhöz nem is illenék az ilyesmi. Mert a mai Erzsébet stílusában, életvitelében, gondolkodásában egyaránt amerikai. Még abban is, hogy – újvilági honfitársaihoz hasonlóan – nem vágta el a gyökereit, nem felejtette el, hol született. És míg más amerikai hölgyek kóbor macskákra, kivert kutyákra költik a pénzüket, a mi Erzsébetünk a magyar színészetet és színészeket támogatja. Van, aki ezért megmosolyogja, sőt, akad, aki sértetten visszautasítja a tőle kapott (busás) „baksist". És nagyon sokaknak nem tetszik a nemes gesztus igencsak amerikai ízű körítése. Szokatlan ez nekünk – nem is igen fogjuk megszokni.

Csakhogy az is szokatlan, hogy valaki a zsebébe nyúl a magyar színházművészet érdekében. Szegény országunkban nemigen telik az ilyesmire. „Majd ha telik rá" – halljuk évtizedek óta. Legfeljebb a halogatás stílusa változik. Keleti orientáció esetén: *szicsasz*, nyugati esetén: *später*.

Hát akkor haragudjunk arra, aki – nevével ellentétben – nem später adja a pénzt, hanem azonnal? Nevessük ki, vessük meg ezért? Vegyük rá arra, hogy inkább a kivert kutyákat támogassa? Hát a magyar színészek nem eléggé kivert kutyák?

Majd ha nagyon gazdagok leszünk, megtehetjük, hogy gőgösen visszautasítjuk a spéteri adományt. Csakhogy ezt mi már nem fogjuk megérni.

Legfeljebb ő...

Minden kor azt az Erzsébetet becsüli, aki jut neki. Emlékezzünk a régiekre – és köszöntsük a maiakat.

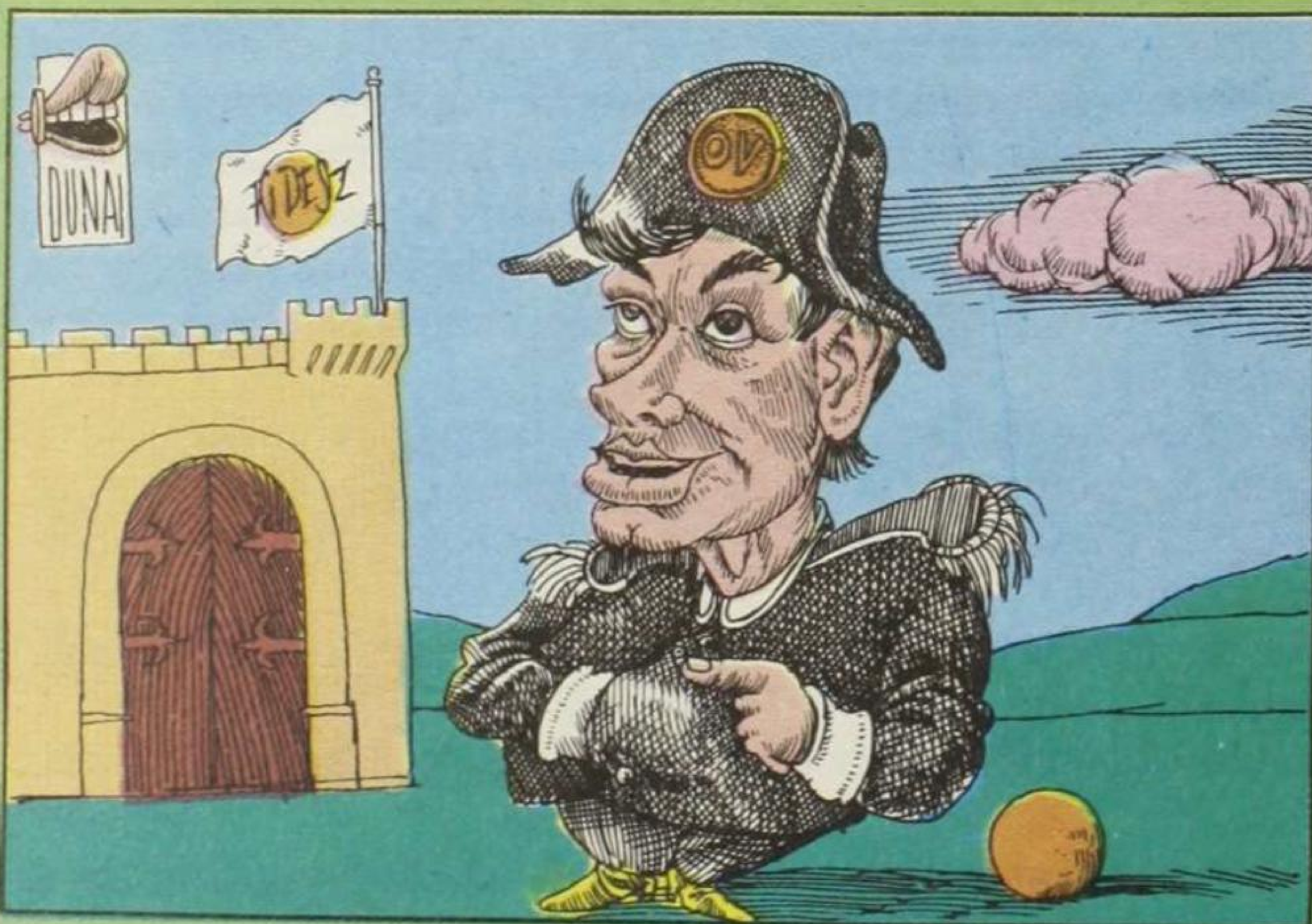
– Nem csúsztatni, gurítani!

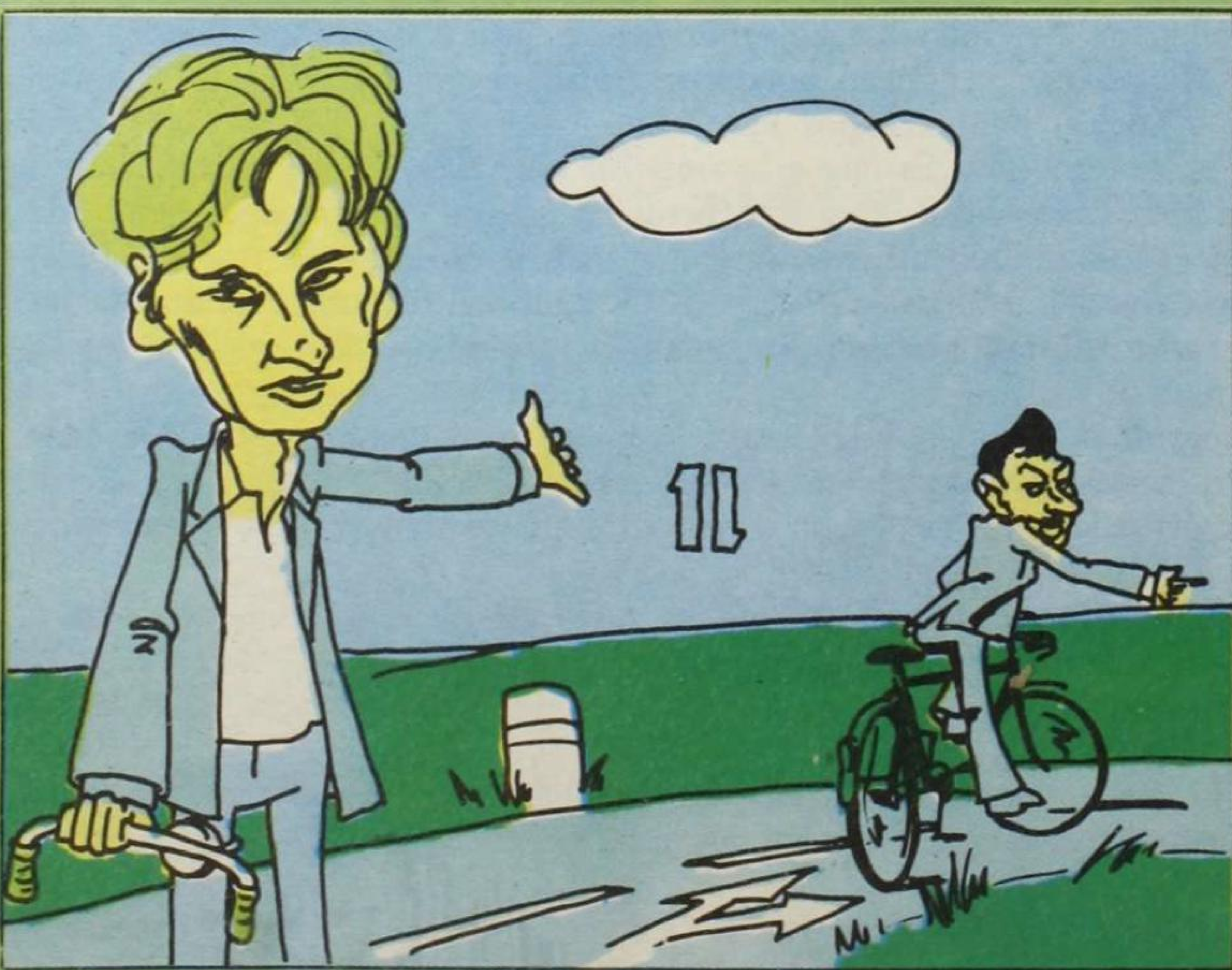
– Ez most FRÁSZ volt vagy POFOSZ?

– Ácsi! Azt húzzátok, gyerekek: hogy tizenhárom fodor volt a szoknyámon...

A Fidesz kilépett Fodor Gáborból

– Aki kilép egyszerre, nem kap rétest estére...

– Le kellett szállnom! A Viktor állandóan jobbra akart fordulni!

ALFÖLDI IMRE:

AJTÓSZABADSÁG

Föl vagyok háborodva! De nemcsak én, hanem az ellenzék is, sőt, külhoni országok egyes, mértékszabó politikusai is, széles körű nyugati ajtószabadságot védelmező ligák iderohanó, -üzenő helyettes elnökségi tagjaik helyettesei is, a Mindenbe Belekotyogó és a Miközöd Hozzá transzkontinentális szervezetek megbízottjai is, kik azt hallották a Ferihegyi repülőtér egyik lezárt ajtaja előtt megtorpanván, hogy nálunk nagy bajok vannak az általános ajtószabadsággal. Jelszavuk: Nyitott Ajtókat, Szabad Ajtórést Minden Mászkálónak! Kül- és belföldi és meghívott *Alföldi* ajtócsinálók is megbélyegezték a nálunk nem létező ajtószabadságot, kijelentve, hogy amíg Magyarországon egyre több rács lesz az ajtókon, patentzáros kulcsra lesznek zárva a hátsó ajtók is, riasztókat szerelnek fel minden *nyillalász*áró szerkezetre s ezzel gátolják a szabad behatolások, rablások, lopások lehetőségeit, addig minden demokratikus nagyhatalom fotocellás ajtóorgánumai nyilvánosságra fogják hozni, hogy nálunk nincs igazi ajtószabadság. Fotocella sincs, csak külön-külön: itt foto, ott cella.

A kormány viszont cáfolta, hogy sérelem érné nálunk az ajtószabadságot. Minden hivatal, intézmény ajtaján az lép be, aki akar, akit beengednek, s aki tud. Régen leáldozott a kapucédulák kora.

Tessék csak megtekinteni – így a kormány – a minap lezajlott, négy-öt-hat-hét-nyolc párt által rendezett, országos vagy zárt-helyi gyűlésekről készült, tévéhíradóbeli *eredeti* felvételeket! Mindegyiken zsúfolásig megtelt termek. Hol itt az ajtószabadság megsértése, emiatti duzzogása? Minden gyűlésterem ajtaja tárva-nyitva, Csurkától Torgyánig, Petőtől Hornig, Csépétől Thürmerig. Zsúfolt földszint, erkély, csillár, bejárati ajtó és előtér, udvar, utca, járás, megye. Nagy kérdés, hogy megy-e? Jól megy! A széles körű ajtószabadságnak köszönhetően áradnak a hétvégi vezértiszteletekre a gyülekezeti tagok, nyitott ajtókon át.

Az egyik párt szóvivője szerint még ott is meglehetősen nagy az ajtószabadság, ahol nem kellene lennie. Például az elmúlt időszakban több olyan személy is elhagyta az egyes büntetésvégrehajtó intézményeket, ajtón át, ahol még hosszabb ideig kellett volna tartózkodniuk, mert számukra törvényes úton korlátozott volt az ajtószabadság.

Nyitott ajtókra találtak a kilencvenmilliót elrablók is, az egyik budai bankban, mert ott is biztosították intézményen belül számukra a legnagyobb ajtószabadságot. Még határainkon át is, minek következtében egyik társuk fegyveresen bevonult Erdélybe, ötvenhárom évvel a második bécsi döntés után, meglehetősen lemaradva. Jogosnak tetszik tehát egyes román politikusok félelme, hogy a magyarok előbb-utóbb átlépik a tűrési küszöböt, miként az ő pakurájuk a Szamos-folyón, ahol szintúgy parttalan a befelé irányuló ajtószabadság, mindenféle szennyeződés számára.

Az ajtószabadság korlátozásáról terjesztett hírek tehát valótlanok! Megfigyelhető, hogyan járkálnak ki s be a képviselők a parlamentben, mintha ajtó se lenne. Ha nem lenne ott is tökéletes az ajtószabadság, hogy a csudába áramlanának ki s be a nép bizalmát élvező hon- és holatyák?

Lapjaink mindezt megírják, legfeljebb nem egyformán. Van, amelyik csak a kilépőt, van, amelyik csak a belépőt látja. Ez is az általános és az ajtóra is kiterjedő szabadság része. Mint ahogy az is, hogy Csúcs-időben mitől huzatos a tévé vagy a rádió stúdiója, ami egyébiránt országonkint változó, nálunk így, *náhlik* amúgy.

Kivétel a liftek ajtószabadsága, ahol is a rendszeresen elromlott ajtókon lélek se be, se ki. Ott aztán való igaz, hogy Magyarország felvonóiban nincs ajtószabadság!

SZILÁGYI GYÖRGY:

ÉRZELMES ÉNEK

Holló gubbaszt a farácson,
mint tar bozót, kopár telken
(alkalom rá a karácsony),
megszánja őt érző lelkem.

A zsebemet kifordítom,
habár olyan, mint a porzsák,
találhatók azért benne
a hollónak poros morzsák!

Fel is vidul nyomban tőle,
csipegeti s közben károg,
azt károgja, hozzak neki
máskor is, ha erre járok!

Légy jóban az állatokkal:
hűségesek és nem csalnak!
Dobj kukacot néhanap egy
korgó gyomrú, néma halnak!

A kacagó gerlének, ha
eléd kerül, mondj egy viccet,
s csirkecsonttal lepd meg, hogyha
látsz egy kóbor éhes spiccet!

Törődj gatyás galamboddal
úgy, akár a gondos atya,
télidőben mindig legyen
rajta bolyhos, meleg gatya!

Nagy hidegben, utcán soha
ne hagyd kinn a foxid állni,
mert a fagy a farkát hamar
elkezdi majd oxidálni…

Hogyha egér van aháznál,
védelmezd meg pici lukát,
ne engedd meg lesben állni
luka előtt a cilukát!

Ne tagadd meg a pulykától
igényét a melltartóra,
hisz neki is szüksége van
egy jó lelkű eltartóra…!

Az idei libát szánd meg,
az ő problémája pszichés.
Óvatosan nyúlj hozzá a
pszichéjéhez, mert még pihés!

Szponzorálj egy néma kacsát,
humanista szenvedéllyel,
örömöd lesz benne, mikor
ágyad alá teszed éjjel…

Diskurálj a papagájjal,
nem terheli meg a fejed,
jobban jársz, ha ő rikácsol
a füledbe, s nem a nejed…!

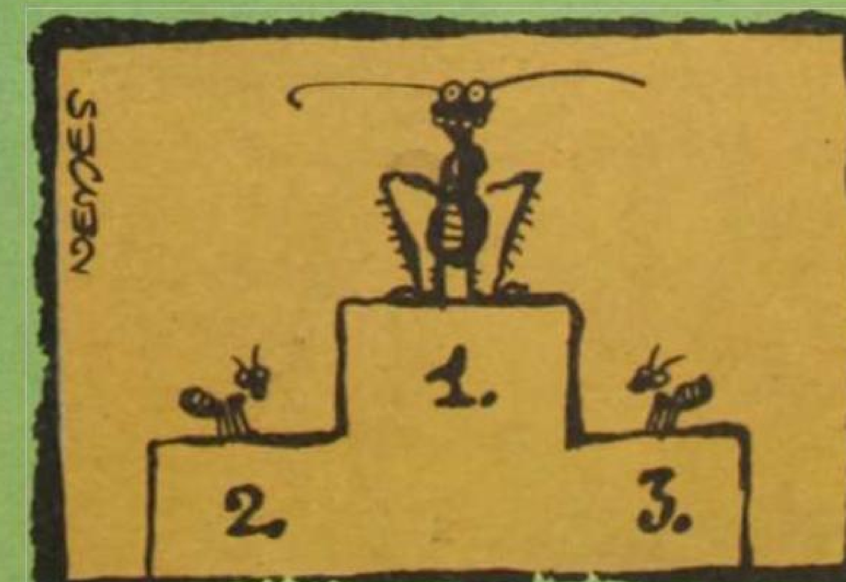
Vagy egy békát gyógyítsál ki
a krónikus hurutjából,
hogy a jövő szép zenéje
csendüljön ki kuruttyából!

Karolj fel egy kivert kutyát,
támogass egy girhes gebét,
állatkertben töltsd meg fűvel
a kenguru üres zsebét!

Mélységesen hiszek abban:
olyan galád férfi nincs itt,
aki nem karolna fel egy
kiéhezett, árva pincsit!

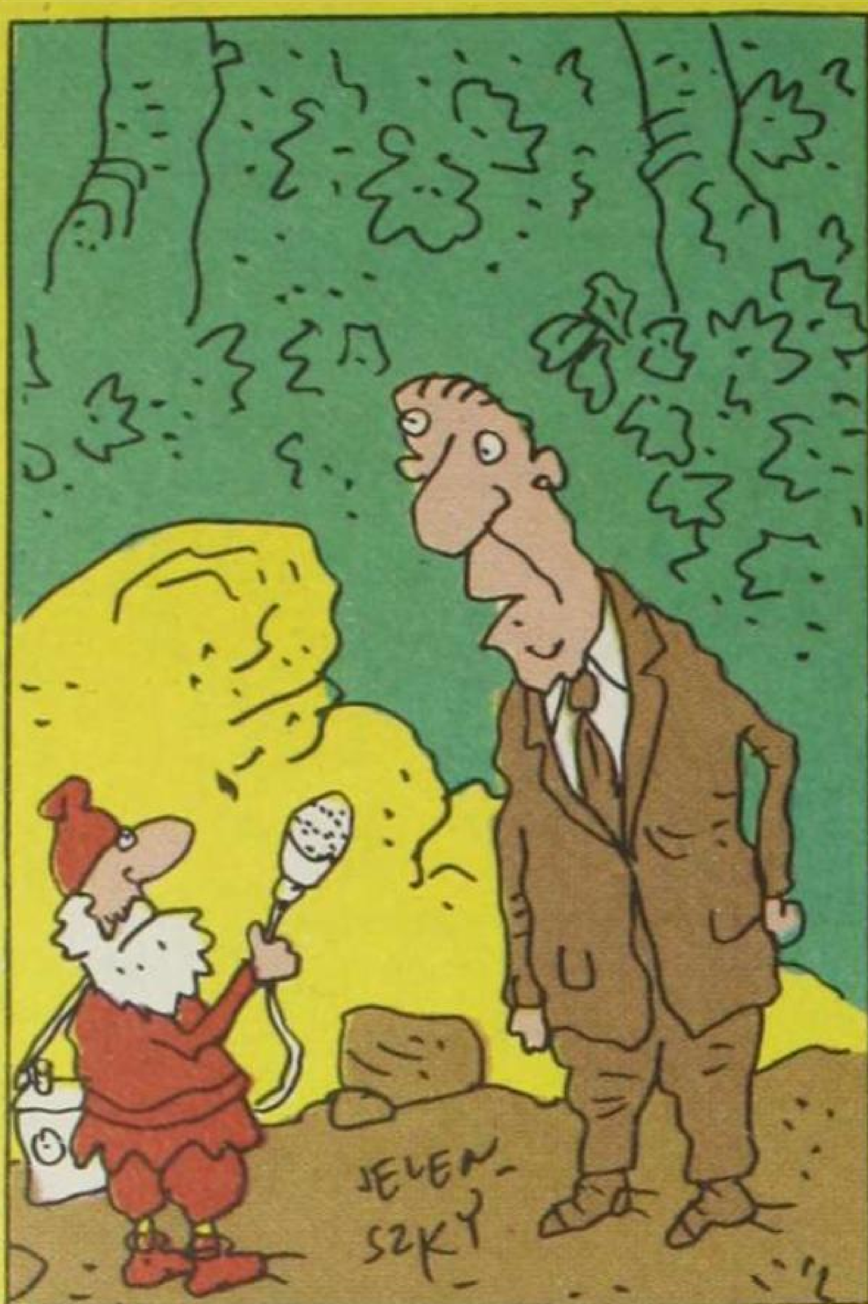
Vigyél sálat a zsiráfnak!
Ha a nyakát lepi sálja,
ápolója nincs kitéve
annak, hogy őt lepisálja…

Élj több tyúkkal barátságban!
Kinek meg a férje nyakas,
és már ritkán kukorékol,
jó, ha kéznél van egy kakas…

Kérd a tücsköt: hegedüljön,
a hangyának be ne dőljön!,
mivel korunk nagy kalandja:
nyer a tücsök, veszt a hangya!

Ezzel szemben mi, emberek,
sok hűséges társat nyerünk,
így lesz szép a karácsonyunk,
s Galambos a Szilveszterünk!…

– Birtokunkban vannak azok a dokumentumok, melyek egyértelműen bizonyítják, hogy Hófehérkét Habsburg Ottó csábította el önöktől…

PÁNEURÓPA I.

– Kisasszony, engedje meg, hogy meghívjam egy bécsi bevásárló-körútra!

PÁNEURÓPA II.

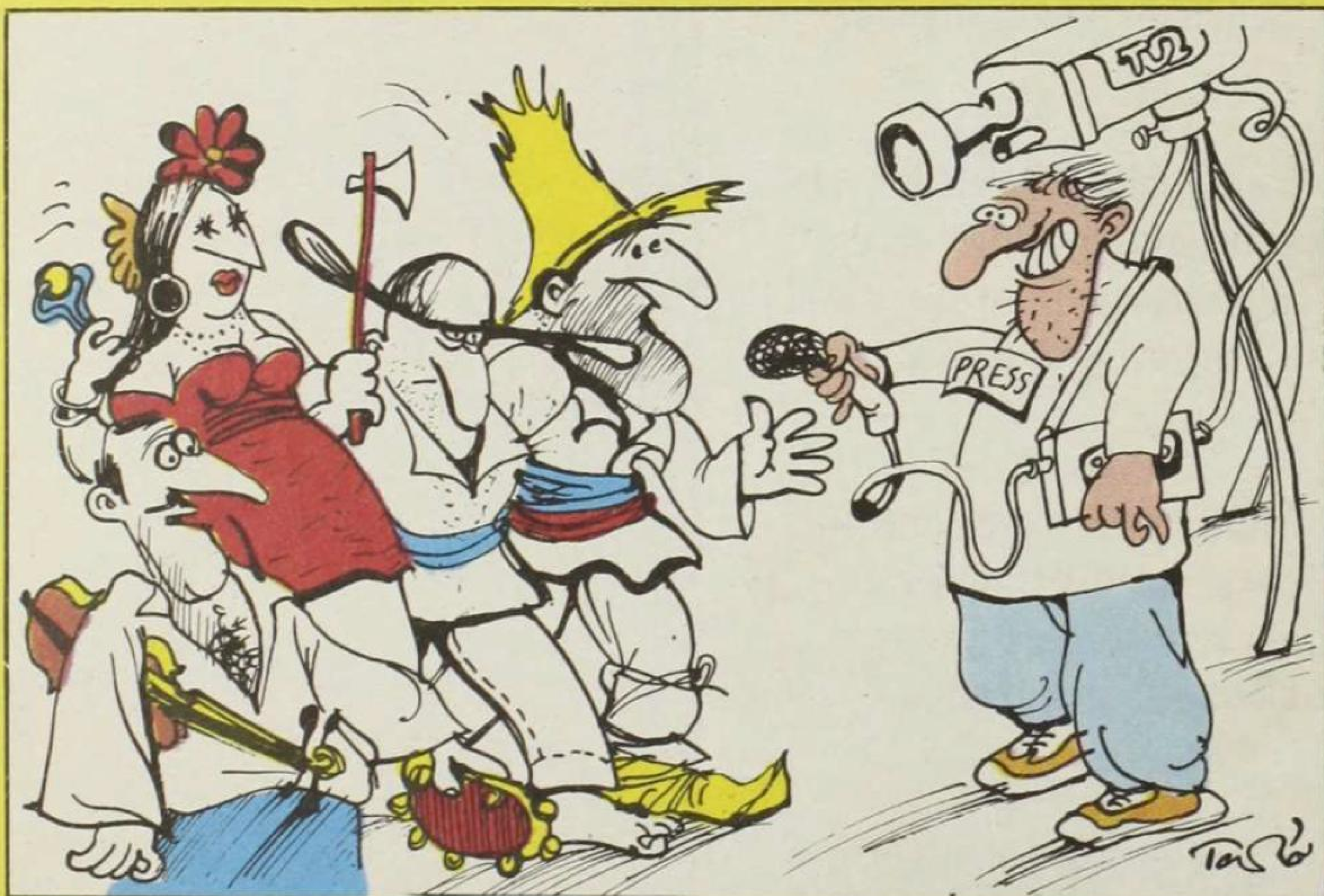
– Tudod, drágám, annak idején Johann Strauss udvarolt nekem Bécsben, csodálatosan hegedült, de akkor nekem a pánsíp jobban tetszett…

HÉJAVÁR

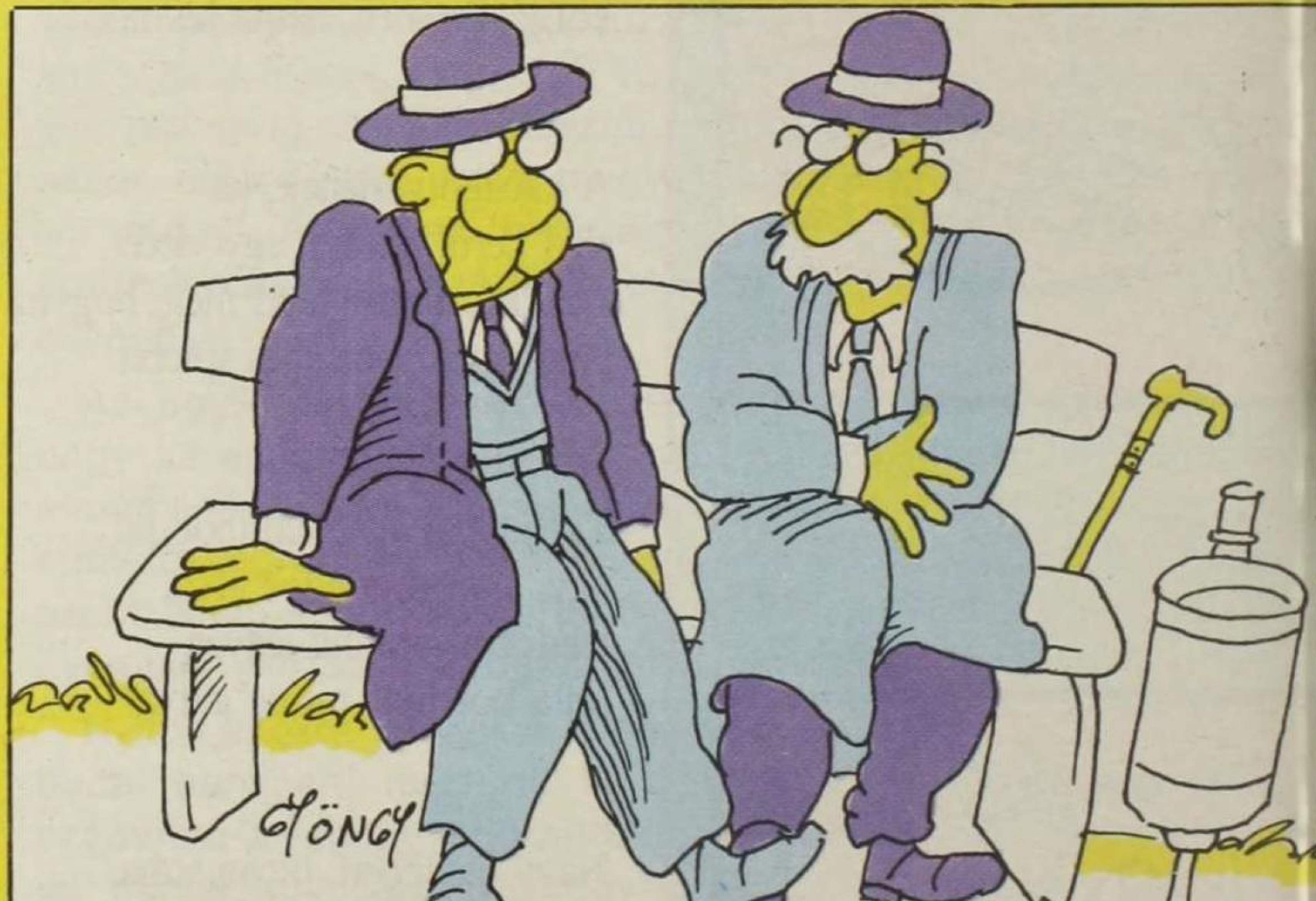
Hugo, ki az elszászi Etichónok nemzetségéből vala, harmadjára nemzé Guntramot. S Guntram nemzé Lanzelint, ki frigyre lépe az Nellenburgi Liutgarddal, s négy figyermekük között vala Werner, majdan Strassburg püspöke. És Werner egyszer gondola merészet, s az Aare és az Reuss folyamok egybeömlésinél fölépíté az Úrnak circiter 1020. esztendejében Habichtsburg várát…

És eltele azóta tsipet ezer esztendőcske, és özvegy Vegetáné az Külsőgömb uczai szuterénben üle az televíziós machinája eleibe, és néze tsudálkozva az képeknek összességit. És látá az pompázatos és cziczomás reklámok nyüzsgésiben az rapidus étkeknek ínycsiklandó sokaságát, Knorr levesétől az Uncle Ben's gyorsrizsáig. És szájában összefuta az nyál és nagy fáradtságában pillái lecsukódának és vénséges szép kezei ölében meg-megrándulának, akárha sovány csibehúst csipegetnének, miközben özvegy Vegetáné álmoda az fényességes páneurópai piknikekről.

(ALT)

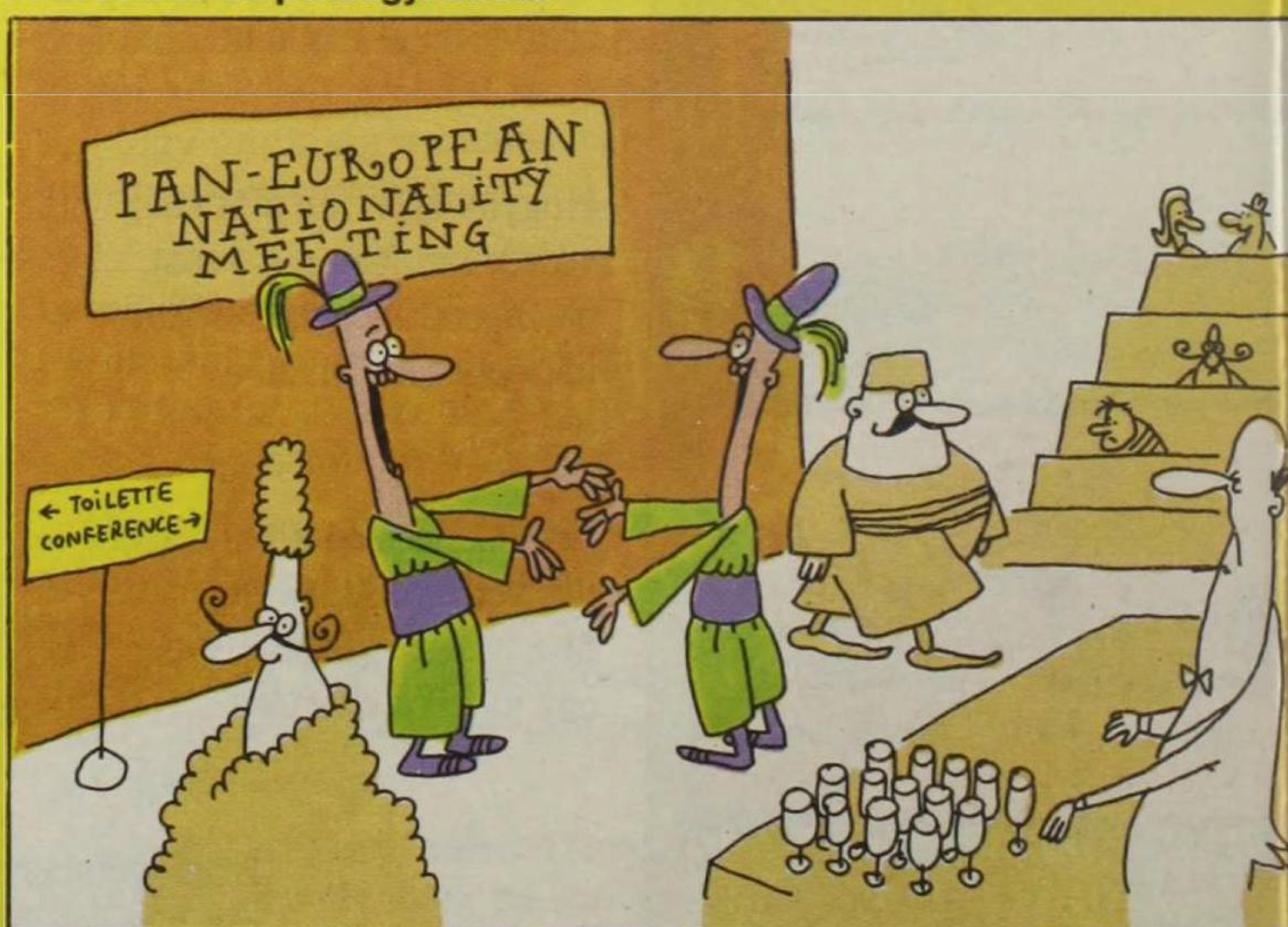
– Magyarok volnánk, csak bizonyos megfontolásokból álruhát öltöttünk…

– Újra kellene éleszteni a monarchiát, és az osztrákok kezére adni a honvédelmi és pénzügyi tárcát!

PÁN(EURÓPAI) SÍP

– Nocsak, helló, testvér! Mint kisebbségi képviselő vagy mint elnyomó nemzet küldötte?

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

DR. HABSBURG OTTÓVAL

Éppen egy esztendeje címlapunkon köszöntöttük a 80. születésnapját ünneplő dr. Habsburg Ottót, a legnagyobb magyar Habsburgot. (Összes címét és rangját akkor nem soroltuk fel, hiszen amellett, hogy a Páneurópai Unió elnöke, tagja az Európa Parlamentnek, főherceg és utolsó királyunk, IV. Károly elsőszülött fiaként trónörökös – de ki győzné felsorolni különféle társadalmi funkcióit.)

Nyolcvanegyedik születésnapját azzal szerettük volna ünnepelni, hogy vele készítünk beszélgetést *Humor és politika* rovatunkban. Csak hát ez nem olyan egyszerű dolog. Bár dr. Habsburg Ottó gyakran jár Magyarországon, minden itt töltött perce foglalt. Szerencsére gróf Bethlen István segített nekünk. Meghívott bennünket dr. Habsburg Ottó Budapesten tartott előadására, és kijárta, hogy a főherceg az előadás után néhány percre rendelkezésünkre álljon. Az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy beszélgetésünk érdekében Habsburg Ottó vacsorájáról mondott le – időbeli megkötöttsége miatt választania kellett a töltöttkáposzta és a Ludas Matyi között. Ő a Ludas Matyit választotta, ezért külön köszönet illeti.

– *Elnök úr, ön előadásában említette, hogy szívesen elment volna a volt Jugoszláviába, de nem kapott vízumot. Őszintén szólva mi nagyon bölcsnek tartjuk a szerb kormánynak ezt az intézkedését. Nagyon kérjük, tegyen le arról, hogy odalátogasson!*

– Nézze, kérem, most már úgysem tudok. Annak idején kellett volna. Mert ha az ember csak csekély mértékben is segíteni tud ezzel az ottani magyaroknak, megteszi. Ők nagyon kívánták, az ottaniak. Én tudtam jól, hogy óriási a rizikó. Óriási! Mert annak idején Seselj vajda éppen azt mondta: ez lesz a második Szarajevo.

– *Igen, éppen erre gondoltunk mi is. Mert amikor legutóbb egy Habsburg főherceg Szarajevóban járt, ez igen komoly következményekkel járt...*

– Igen, ezt tudom, de hát...

– *Önre nekünk sokkal nagyobb szükségünk van.*

– Köszönöm, ez hallatlanul kedves.

Ezt olyan közvetlen, szerény mosollyal mondja, hogy nem állhatjuk meg szó nélkül:

– *Elnök úr, tiszteletreméltó az ön szerénysége.*

Bethlen István halkan közbeszól: „Van mire!..."

– *Ugyanakkor, az ön humora is közismert.*

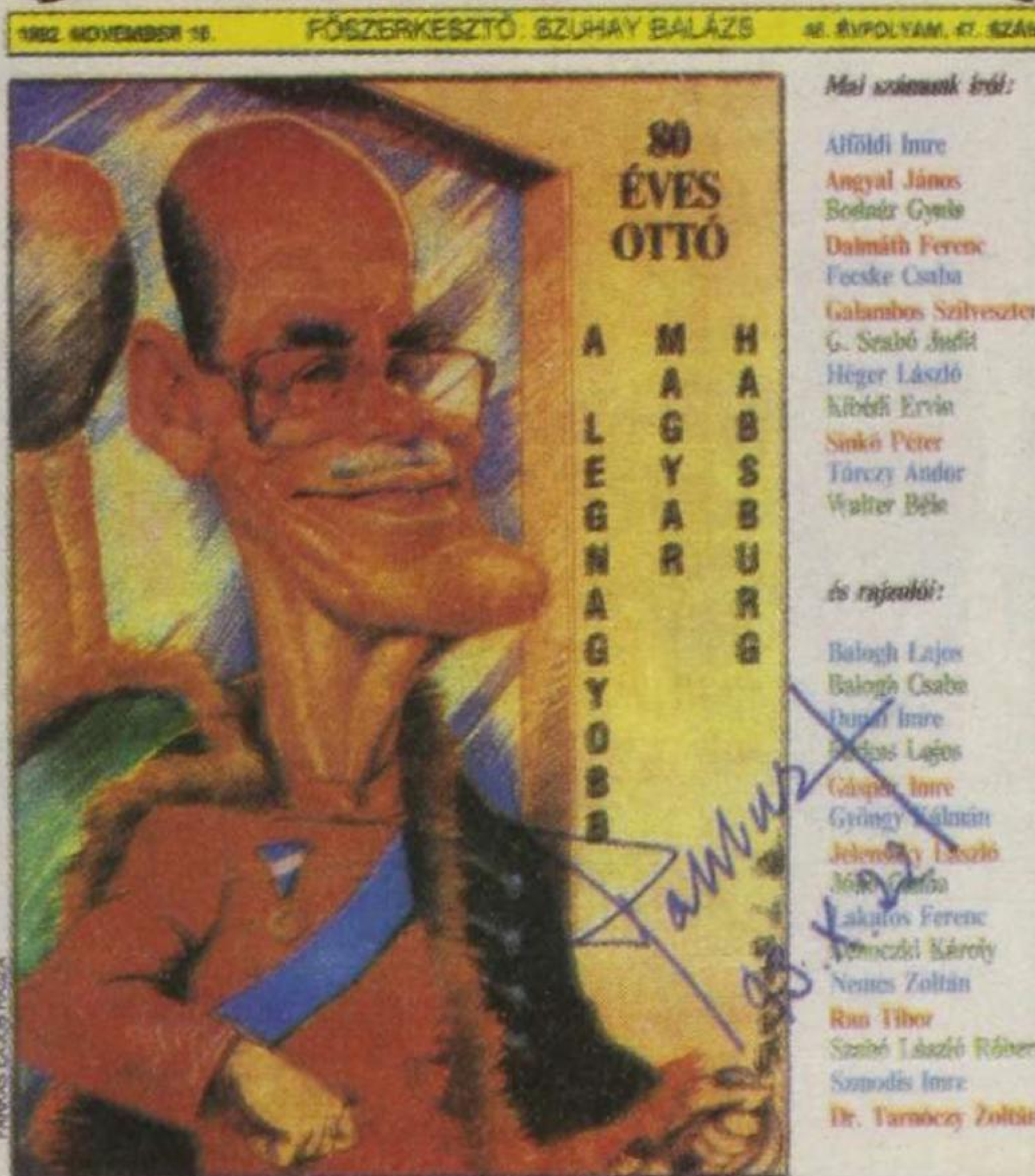
– Igen, hát élvezem az életet...

– *Találkozik-e humorral a politikában?*

– Az ember sokszor haragszik a politikai életre – ami nagyon egészséges –, de humoros dolgok vannak persze. Az előadásomban is említettem, hogy amikor Horvátország és Szlovénia függetlenné vált, az Európa Parlament egy képviselője felállt, és méltatlankodott, amiért két újabb kis állam alakult. A humor ebben az, hogy ez a felszólalás épp a *luxemburgi* képviselő szájából hangzott el...

– *Ha már szóba került a két új kis állam: az ön mai előadásán jónéhány nagykövet is megjelent. Szinte valamennyien az Osztrák–Magyar Monarchia kis utódállamainak*

követei. Valamennyien szomjasan itták az ön szavait. Ez is kissé a történelem humora. Anélkül, hogy bárkinek eszébe jutna visszaállítani a monarchiát, önt, a trónörököst mindenki olyan vezetőnek fogadja el, akinek a szavára oda kell figyelni és azt meg kell fogadni.

– Ennek egyik oka talán az, hogy én sokat foglalkoztam ezeknek az országoknak az ügyes-bajos dolgaival. Nézzék, ha ezek az Európa Parlamentbe jönnek, engem keresnek meg, hogy segítsem őket, felvenni a kapcsolatot ide vagy oda. Ez áll a szlovákokra éppúgy, mint a csehekre, a többiekre; ezért majdnem egészen természetes, hogy mindenki rám számít egy kissé. Próbálok nekik segíteni, amennyire csak tudok.

– *Ebben van némi történelmi humor.*

– Kétségtelen. Sok dologban van ilyen történelmi humor. Ma például Makádon egy Kossuth-szobrot lepleztem le. Ez nekem teljesen természetes. Csak az ottlévő újságírók töprengtek, értetlenkedtek: hogy lehet az, hogy egy Habsburg jön a detronizáló Kossuth szobrát leleplezni?! Pedig – ismétlem –, ez nekem teljesen természetes. Ez a mi történelmünk. S azon kívül emlékeztettem őket, hogy annak idején, amikor Görgey Artúr meghalt, a konduktus (katonai gyászkíséret) parancsnoka az apám volt... No, és azt sem szabad elfelejteni, hogy Kossuth fia, Ferenc mégiscsak Ferenc József minisztere volt. Ez is van, csak az emberek ezt már elfelejtették.

– *Ön minden erejével egy egyesült Európa létrehozásán munkálkodik. Elképzelhető, hogy – amint ezt Bethlen István megfogalmazta – ennek az Egyesült Európának a sokak által szidott Osztrák–Magyar Monarchia lesz az elődje és példája?*

– Igen. Mondjuk azt a bizonyos szellemet átviszi a jövőbe, amely mégiscsak a kibékülés, a nemzetiségek közötti egyetértésnek a biztosítéka. Most mindenki ezt keresi, és én azt hiszem, ezt keresztül lehet vinni... De most megint nagyon messzire elmentünk a humortól...

– *Elnök úr, fogad mindenkit, aki ezt kéri?*

– Ha időm engedi, természetesen. Én minden kiközösítés ellen vagyok. Nézze, én egész életemben csak egyetlen beszélgetést nem fogadtam el, ez Hitler Adolf volt. Az egyetlen. Másokkal, még a legvadabb kommunistákkal is... Nézzék, kérem szépen, amikor Thürmer honfitársam ott járt az Európa Parlamentben, mint a magyar delegáció tagja, én őt is fogadtam. Természetesen mellettem voltak az alelnökeim. Az első alelnököm annakidején – öt évvel ezelőtt – még a kommunista fémmunkásoknak a főtitkára volt – olyan gyönyörű magyarbarát, hogy öröm látni –, és amikor ő hallgatta a Thürmert, fogta a fejét és azt mondta: „Hát hogy ez így még létezhet, hogy ilyen még van, amit még a fiatalságom idején hallottam... elképzelhetetlen! Annál is inkább, mert ő még aránylag nem öregúr..."

Bethlen István szól közbe:

– Fenséged, ha elmondaná esetét az anarchista képviselővel!

És hozzáteszi nekünk előzetes magyarázatként:

– Ez az anarchista azzal próbálkozott, ami sajnos a mai magyar parlamentben is divatos: obstrukcióval hátráltatni a munkát...

– Igen, igen! – kapcsolódik be Habsburg Ottó. – Akkoriban ez a történet bejárta a világot. Egy anarchista vagy trockista képviselő volt... Kihasználva, hogy az Európa Parlamentben bármilyen európai nyelvet lehet használni, elkezdett latinul beszélni, azon az alapon, hogy úgysem érti senki, és megy az idő. Meg hogy bosszantsa az elnököt... Én akkor felálltam, és latinul válaszoltam neki. Pedig hátrányban voltam: ő előkészítette a beszédét, nekem erre nem volt módom. Mindenki derűvel fogadta a riposztomat, csak szegény fordítók tépték a hajukat, mert nem értették, mit beszélünk ott...

– *Köszönjük a beszélgetést, és – visszatérve az indításra –, ígérje meg, elnök úr, hogy nem megy el a szerbekhez. Nekünk még szükségünk van önre!*

– Köszönöm, de kérem szépen, ne így mondják, hogy „szerbek"! A második világháborúban is nagy hiba volt, hogy mindenki a németekről beszélt, és nem a hitleristákról. Vagy hogy folyton oroszokról beszélünk és nem a bolsevikekről. Ezért baj az, hogy mostanában is szerbeket mondunk, nem pedig Milosevics-kormányt...

Búcsúzóul dedikálja tavalyi számunk címlap-karikatúráját, aztán elköszönünk egymástól. Kifelé jövet kuruc érzelmű nagybátyám mondása jut eszembe:

„Ez a mi történelmi tragédiánk. Akkor születik egy ilyen Habsburg, amikor már elűztük őket!..."

ANGYAL JÁNOS:

KIS FOCI – NAGY PIHENÉS

Az Óperenciás-tengeren túl, de még a felezővonalon innen akad egy parányi ország, ahol a labdarúgás már régesrégen feledésbe merült, ám ennek ellenére vannak művelői, sőt rajongói is. Az idősebb játékosok emlékeznek arra, hogy a focit gólra játsszák – így a világranglistán még az előkelő első száz között jegyzik őket.

E parányi országban a focisták gyakran panaszkodnak fáradtságra, jóllehet edzéseiket a pihenés jegyében végzik. A randa újságírók ezért bírálják őket, s nem veszik tudomásul, hogy az edzői kispadokon mágusok és varázslók, Szőke Sziklák, Barna Ormok és Kék Mennykövek ülnek. Az ő munkájuk gyümölcse, hogy a játékosok kipihenten sétálnak ki a pályára.

Most azt tetszenek kérdezni, hogyan is edzenek? Nos, bemelegítésképpen lassú sétagyakorlatokat végeznek, majd következik a Nyuszi ül a fűben, s rögvest utána az erős megterhelést jelentő heverőgyakorlatok. Végül a Ki viszi a labdát a szertárba? játékkal fejezik be az edzést, irány az öltöző, és zuhany után jöhet a zakó.

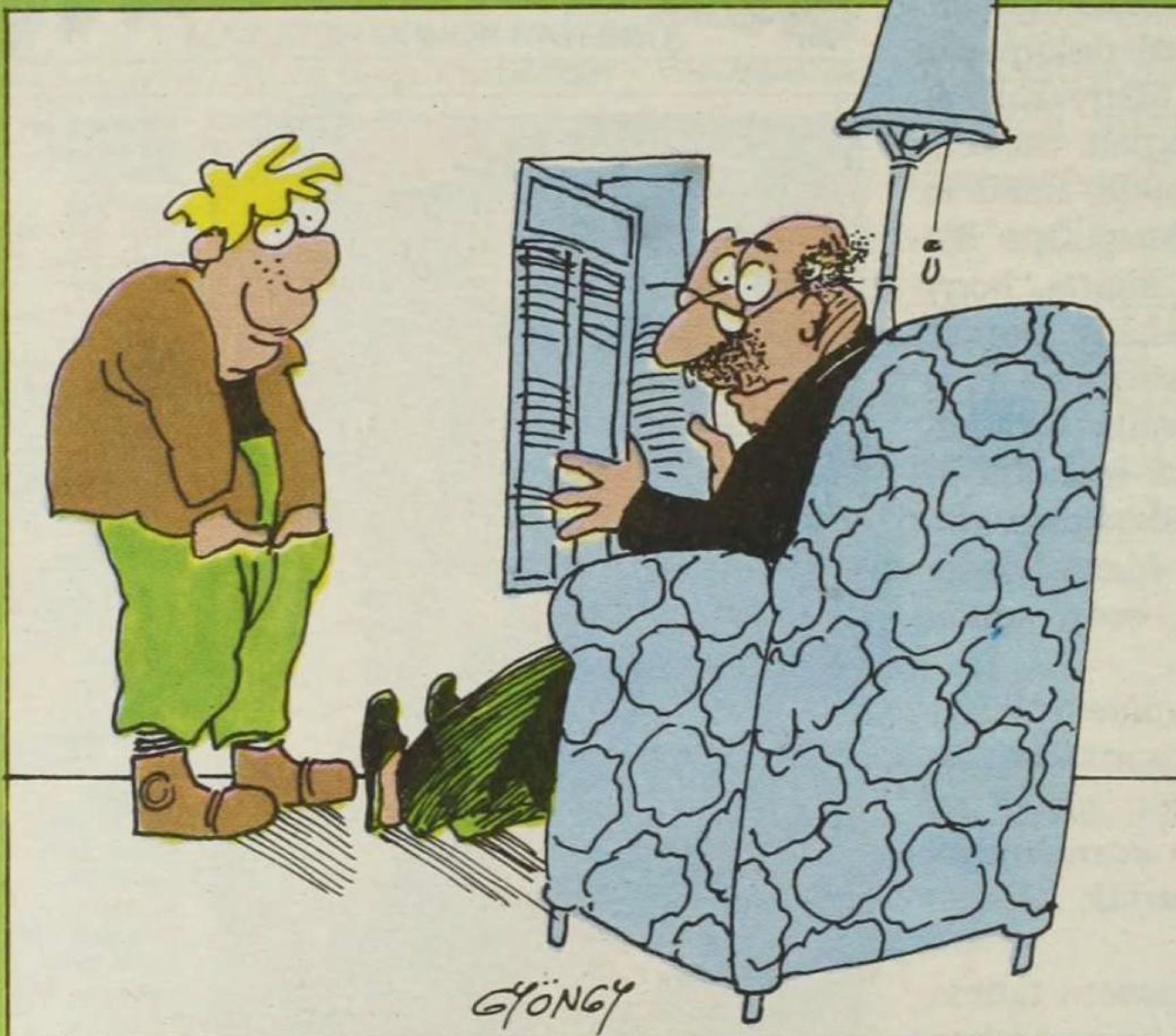
A nagy varázslók és a kisebb almágusok neheztelnek a sajtóra, szerintük ugyanis örülniük kellene a két-három gólos vereségeknek, mert így juthatnak majd ötről hatra. Például nem szégyen kikapni attól az Izlandtól, aki történelme során sok borsot tört a harmadosztályú norvég szabadcsapatok orra alá. És büszkék lehetnének arra is, hogy egy góllal legyőzték azt a Lilliputot, akik még a nagy Gullivert is harcképtelenné tették.

Mesélik, hogy e parányi országban jövőre a nemzeti bajnokságot Nulladik típusú csatározásoknak fogják keresztelni, s a legjobb játékosok prémiumát is megtoldják majd…

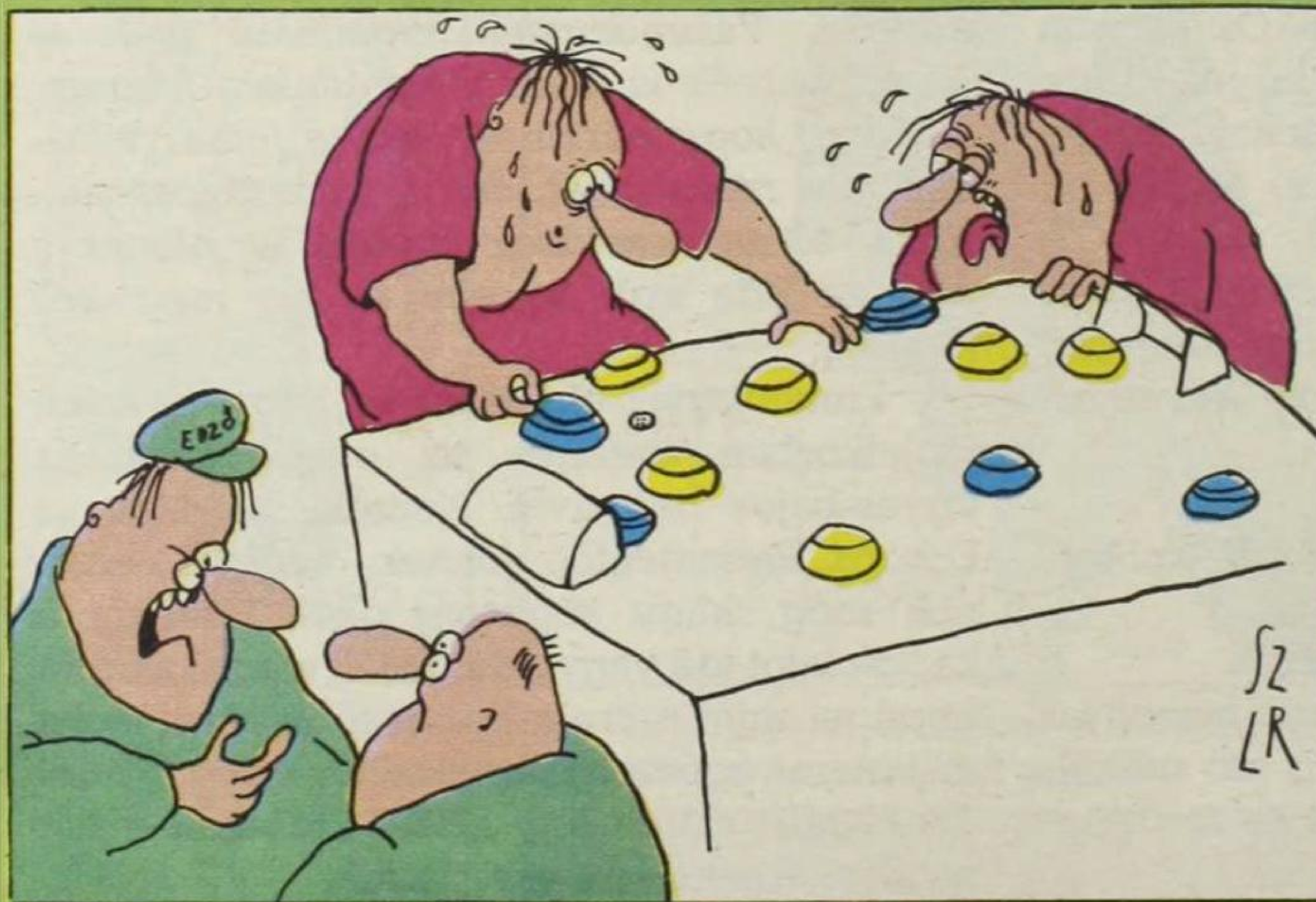
Legalább két nullával.

– Papa! Ez a 6-3 olyan legenda, mint a Csodaszarvas?

– Nem tudom, mi bajuk van maguknak a fiúk erőnlétével. Láthatja: minden edzésen végighajtanak két félidőt!

WALTER BÉLA:

HATH

Aranycsapat:
ami fénylik.
Az a nagy nap
fel-felrémlik...
Ki stadion már,
ki meg hasas,
néhány kedves
szelíd pasas,
stoplis baka,
öreg harcos.
Negyven éve
értek révbe,
s bizony mára
megkoptak a
régi rugók...
Karcos
filmhíradón
óriás dugók,
csali
cselek,
pisszek-
passzok,
s róka sem
fogta csuka-
fejesek.
Nahát, csuda
móka lehetett!

S most:
hála gála.
Ám a
kapitányt
– kitől
kap irányt
a csapat –,

– Lehet, hogy megdöbbe
még mindig gólra játsszák!

ixi az aranyat
Bernben ezüsttel
uttatta,
az Ezerfejű
Cézár pokolba
uttatta.
Xi érti ezt?
(De Sebes
Gusztibusz
non est
disputandum.)

ezzeg ma már
felső határ
szerény zakó,
ez még
megnyugtató.
ia!
ia?
Hungária...
Mit számít a
incs?
szögletarány?
ol már vita
incs,
t szaglott irány:
ábfejétől
űzlik a bal.
ekázgatnak
mai hiúk –
rigaszágon...
lyugi, fiúk,
emcsak foci
an a
ilágon!

gyerekek, de a focit

– Az már régen volt! Józsi atya feladja a csapatnak az utolsó kenetet!

Kovács a meccs után, bánatában, betér törzskocsmájába. Éjfélkor érkezik haza. Felesége kiszól a hálószobából:
– Te vagy az, édesem?
Mire Kovács:
– Nem, én a férjed vagyok.

– Na és akkor, a Lóránt Gyuszi, a Kocsis Sanyi, a Czibor Zoli meg a Puskás Öcsi elhatározta, hogy szerencsét próbál...

– Fölhívok minden szabadon gondolkodó állampolgárt, hogy tiltakozzon a demokrácia újabb lábbal tiprása ellen!

A CSAPAT ESZE

KVÁRI SINKÓ ZOLTÁN:

SÜKET FÜLEK ÉS EGYEBEK

Nincs az az értelmes beszéd, amely ne találna süket fülekre.

Bankban ül, nem ért hozzá és jól keres. Ki az?

(Bankigazgató)

Gazdasági ügyek tanulsága: aki nem tud két tojásból rántottát csinálni, az tízből meg se próbálja.

Nézegetem a földgömböt. Tulajdonképpen mi is Nyugaton vagyunk, csak óriási kerülővel...

Szocializmus: hiába vagy okos, ha nem engedik. Kapitalizmus: hiába vagy okos, ha nincs pénzed.

A magyar vízcsapot és a magyar szájat nem lehet elzárni.

A politikában és a házasságban legfőbb elem a türelem.

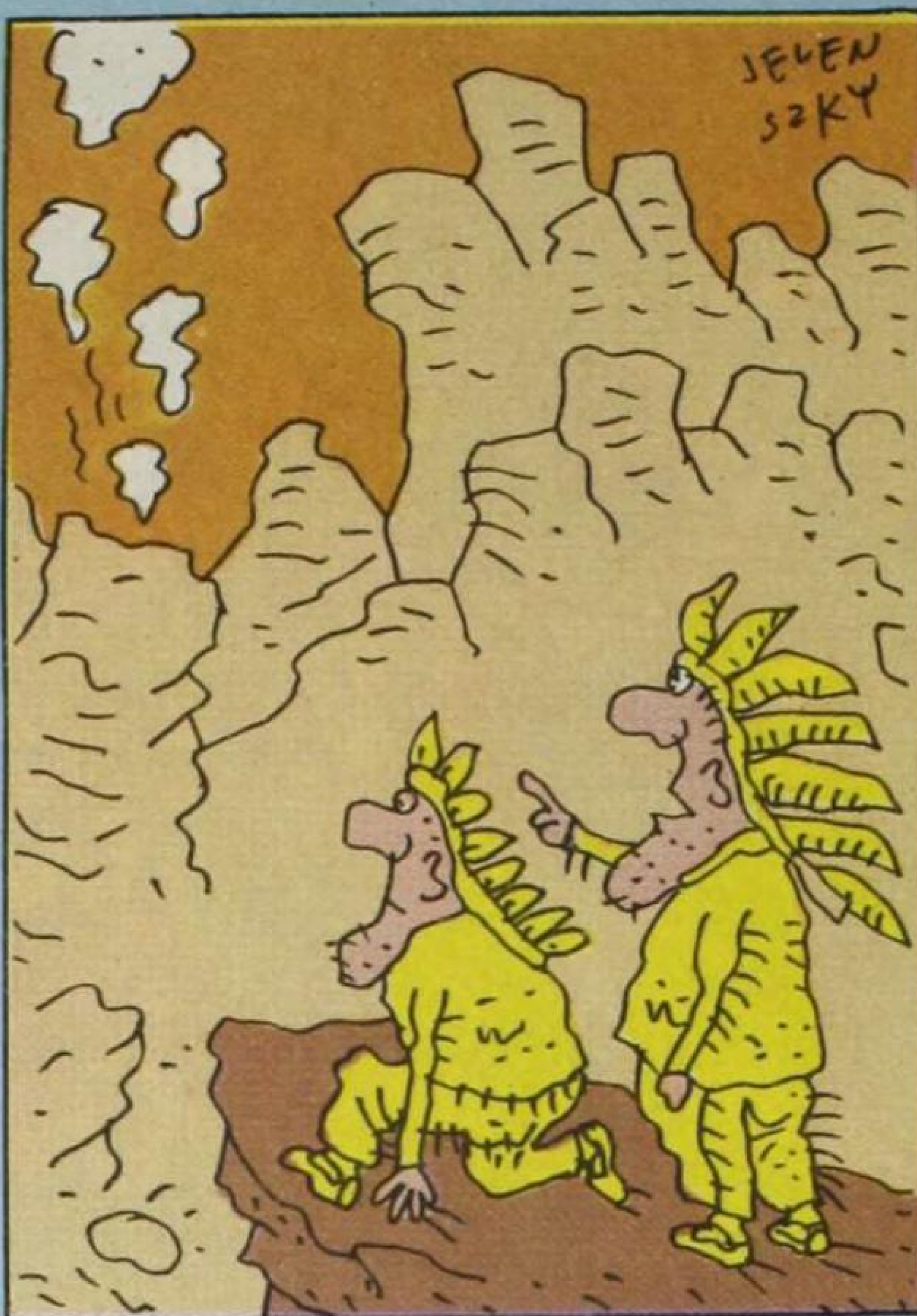
A szegény ember receptje így kezdődik: Végy egy mély lélegzetet.

Nem mindenki csinál karriert. Van, aki csináltatja.

Ha az égre tekintesz, egy fityinget sem találsz a földön.

Néha úgy tartunk lépést az idővel, hogy egyhelyben toporgunk.

A tehetségest az különbözteti meg a törtetőtől, hogy a törtető mindig többre viszi.

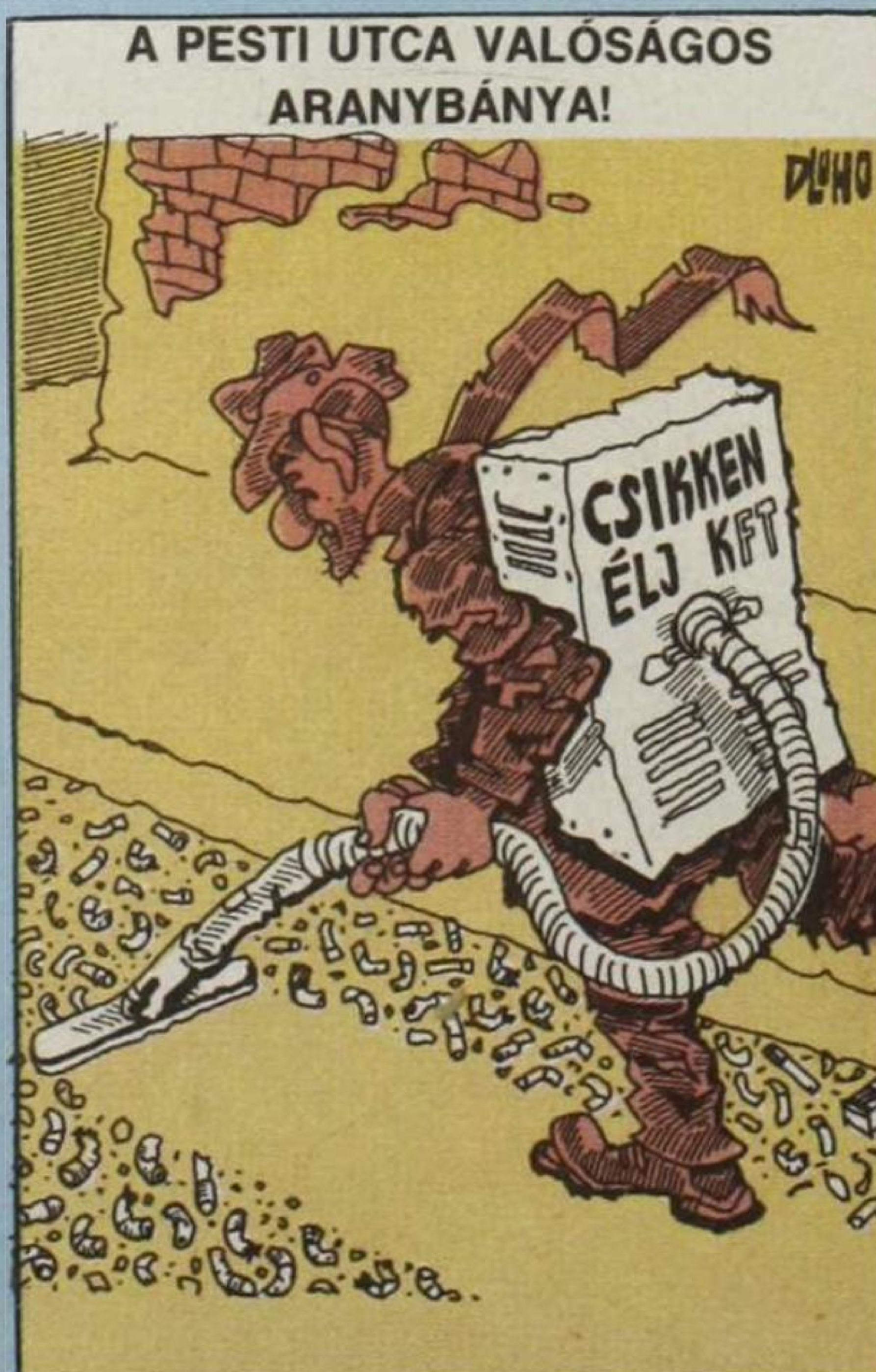

– Ebből háború lesz a sápadtarcúakkal. Hosszú Toll rágyújtott a füstmentes napon...

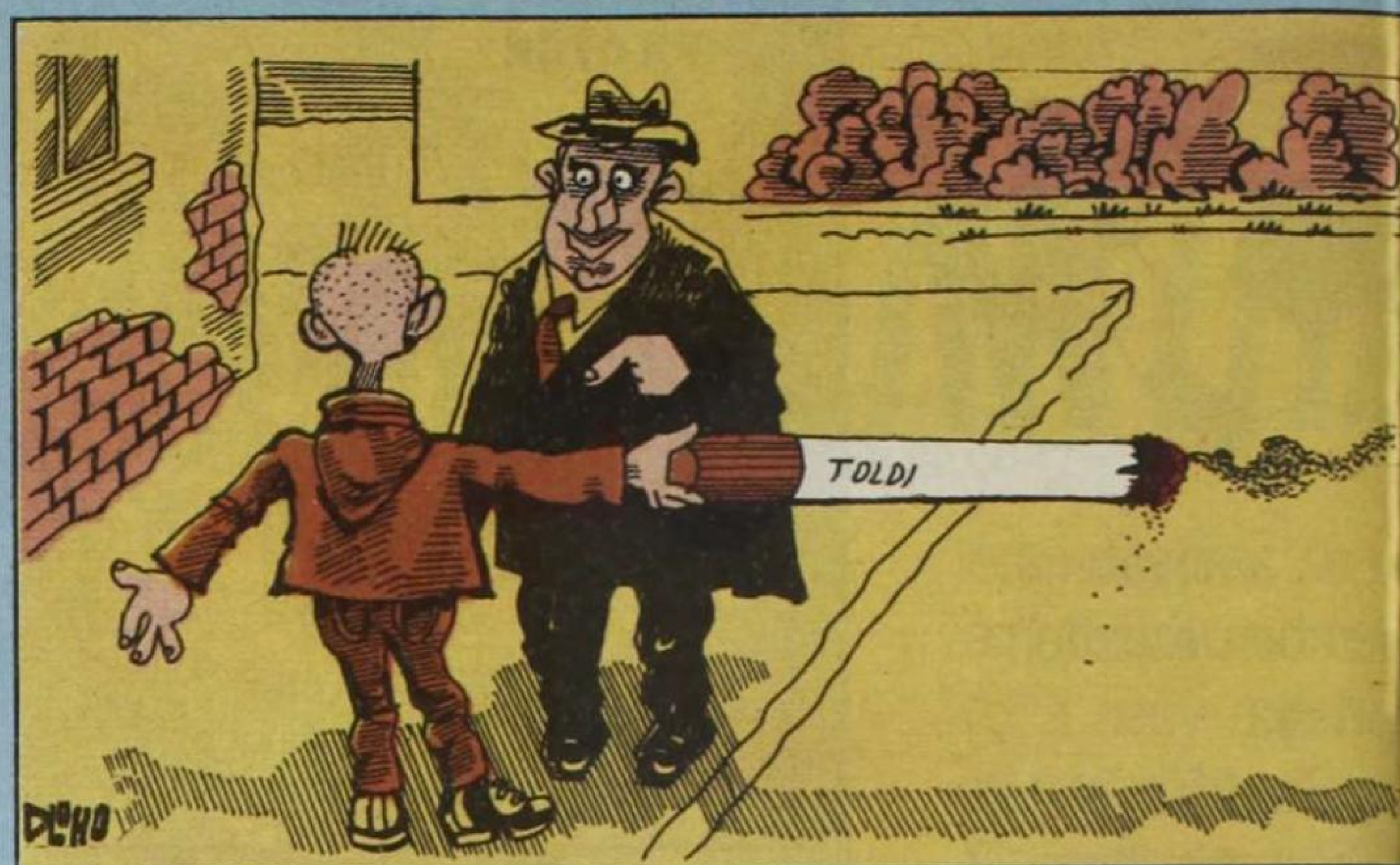

– Vitathatatlan, hogy civilizációra bukkantam!

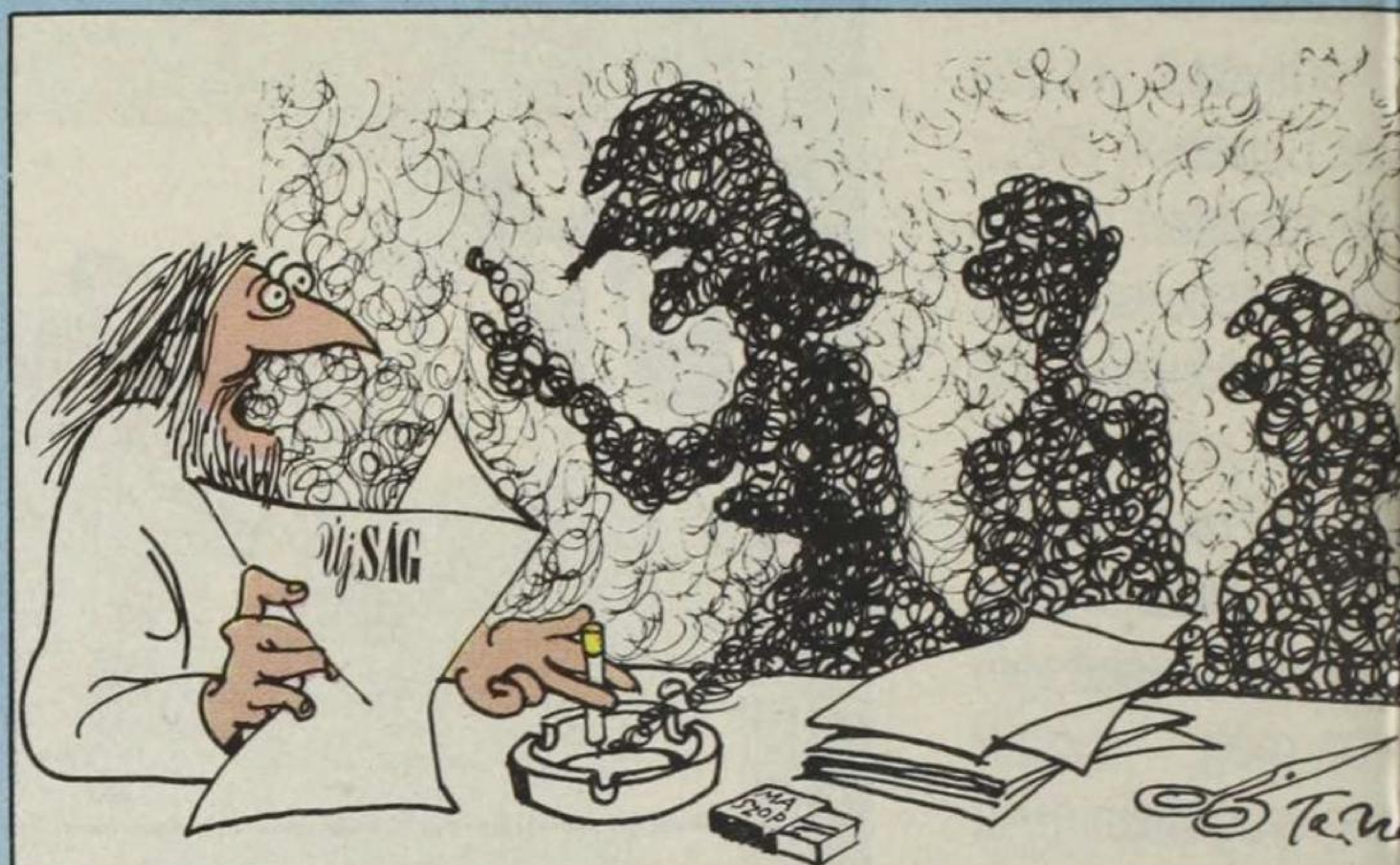
A PESTI UTCA VALÓSÁGOS ARANYBÁNYA!

ITT A TOLDI CIGARETTA

– Hé, kamasz! Melyik út vezet a trafikba?

– Legalább a füstmentes világnapon tekintettel lehetnél a családra!

A FÜSTMENTES VILÁGNAPON

– Na, kérsz egy cigit, Dezső?

RÁG A KÉTÜTEMŰ

BODNÁR GYULA:

BORIVÓKNAK VALLÓ

Borátaim! Túl vagyunk a züreten, s miután a must a ordókba, a musttal doppinolt mezei futás újabb világsúcsa pedig a rekordok önyvébe került, talán álomra hajthatnánk óbortól elnehezült fejünket valamely borkiérés sokat látott asztallapn.... De nem tehetjük! Hamisítás készül, drága feleborániim, újabb must(er)gate! Ha ár hagytuk, hogy évtizedeen át mindenfélével megetessenek, ne tűrjük, hogy most még eg is itassanak! Mielőtt azonban a lé(nyeg)re térnék, lássuk csak ogyan állunk a szőlővel?

Habár a nómenklatúra ideje lejárt, sok helyütt még mindig a ocsis Irma tetszeleg a *Szőlőskertek királynője* szerepében. kollektivizálás vámszedőinek „köszönhetően" *Pannónia kincse* ár csak *Csiri-csuri* és a *Csabagyöngye* sem más, mint az *zeréves Magyarország Emléke.* Pozitívum, hogy a *Kövidinka* jéről lekerült az elbitorolt *Gloria Hungariae,* s ez – akárhogy is sszük – több, mint *Ezerjó!* Megnyugtatjuk az aggódókat; etnikai oblémák nem léteznek, békében terem egymás mellett az *Irsay ivér* és az *Afuz Ali,* s színe miatt cseppet sem háborgatva sütteti gyóit a Kárpát-medencében az *Othelló* is.

Ennyit tehát a fürtökről, elő a lopóval és vizsgálódjunk tovább a rdók beltartalmát illetően. (Fontos megjegyezni: csak borpárti nberek vannak, pártborok nincsenek! Még akkor sem léteznek enek, ha egyes helyeken *gönci* hordókban érik a hegy leve. inden híresztelés ellenére Tokajban ősidők óta *három* és nem áromperhárom" *(puttonyos aszú* készül!)

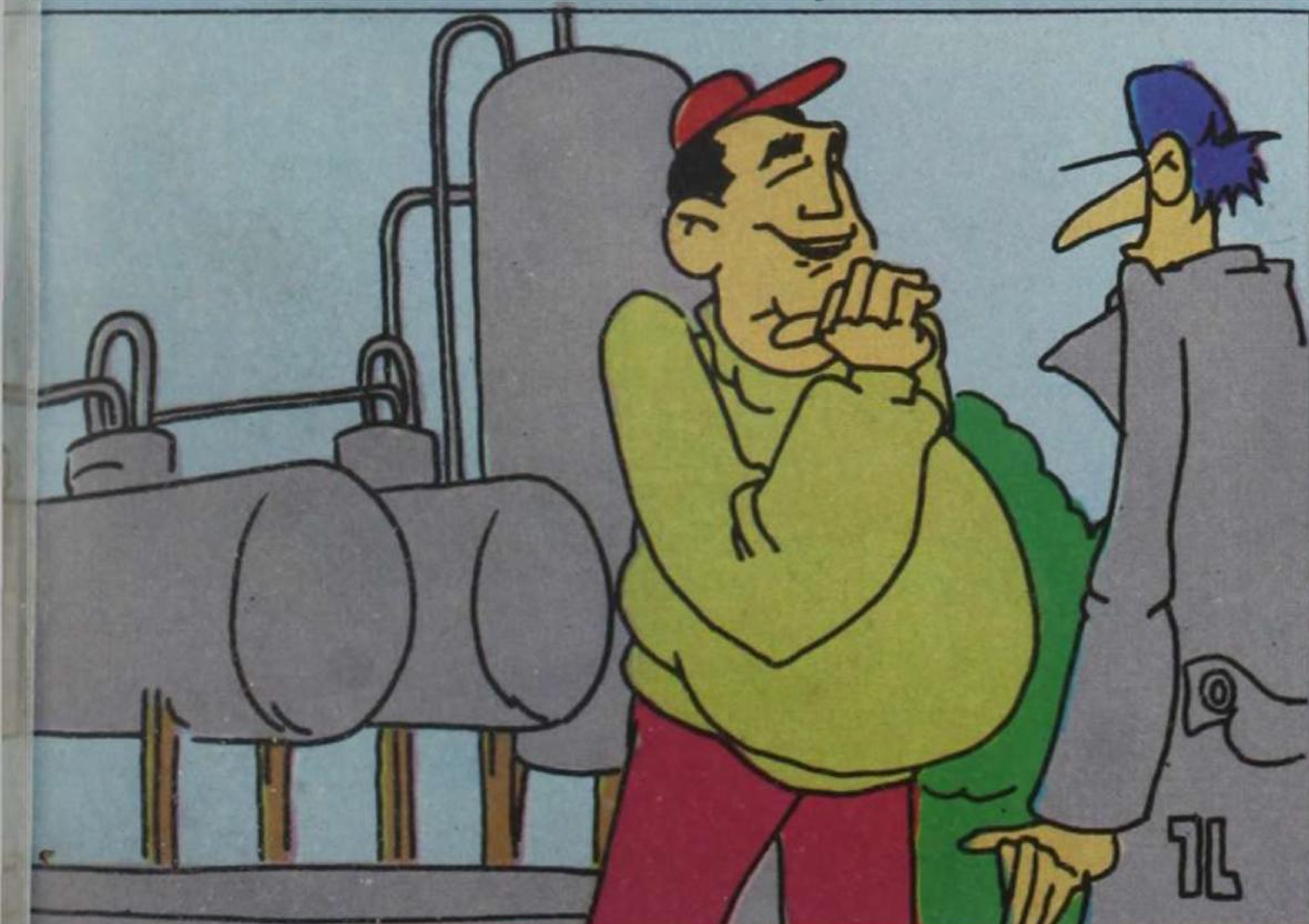
„– Cherchez la femme!" – ahogy azt Jani bácsi, az egyszerű egszőlősgazda mondja, kezdje tehát a sort a *Leányka!* Testhez simuló bukéjú, diszkrét, AIDS-veszély kizárva! Nem te őt, ő dönt le téged a lábadról, s mindegy hol; palota vagy kunyhó egyaránt megfelel neki. A vele folytatott viszonyt csupán az alkoholszonda nevű rendőri közvélemény-kutató műszer tudja feltárni. Kifejezetten privatizációs bor a *Pusztamérgesi.* Bukéja indulatokban és – idegi alapon – savakban is gazdag. Nevében foglalt jellegét nem ászkolás, hanem licitálás útján „nyeri" el. Napjaink vállalkozói társadalmának kedveltje az a *Kékfrankos,* mely a hírek szerint hamarosan komoly vetélytárssal találhatja magát szemben. A pénzvilág vezető köreihez törleszkedő pincemesterek ugyanis lázasan dolgoznak a „Zölddolláros" kinemesítésén.

Természetvédőknek ajánlott bor a *Zöld veltelini* és a *Zöldszilváni.* Egy-két butélia elfogyasztása után a technikai civilizáció által legjobban agyagbadöngölt természet is rózsaszínben látható. Az egyre modernebbé váló párkapcsolatok kialakításában segít a *Homoki fehér.* Ma még leginkább a bemutató jellegű hadállásai (lásd: leszbi-show) a gyakoriak, de várható erős térnyerése miatt kiszorulni látszik a konzervatív kapcsolattartásban eleddig fontos szerepet játszó *Bikavér.*

Visszatérve a közéletbe, már a közelgő választásokra tartalékolnak a kampányfőnökök. Az ígéretek beadásához a *Mézes fehér,* a politikai ellenfelek nótájának elhúzásához a *Dankó Pista* az, amit már eddig bespeizoltak. Mivel a nagy internacionalista „barátságok" felett eljárt az idő, az egyszerű *Szürkebarát* is jó barát. Türelmes, nem kelt indulatokat sem Gyulában, sem „Sáriban". Még a „címkézést" is elviseli! Viszont ha vizezik – és legyen az bár szenteltvíz –, akkor teljesen barátságtalanná válik!

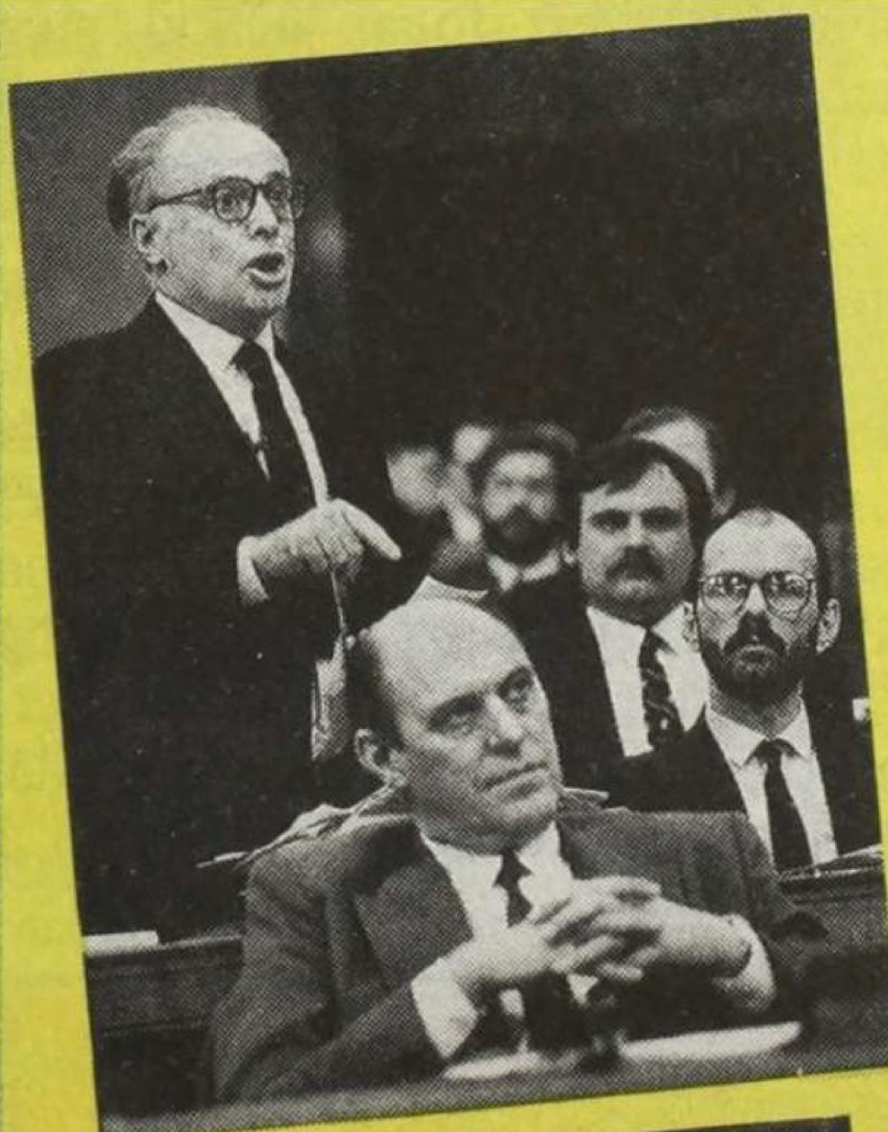

Most mit csodálkozik? Hamisított borért, fénymásolt ötszázas!

A gázolajüzletnek vége! Mostantól bort hamisítunk a tartályokban!

FOTÓSAROK

– Vele kapjak hajba?

– Politikai természetgyógyászat

TALLUM ATTILA FOTÓI

ELŐDEINK ÍRTÁK

Száz esztendeje született *Zágon István* író-humorista. Írt kuplékat és kabarétréfákat, kisregényt és filmforgatókönyvet. És színpadi műveket! Hippolyt című színdarabját nem is oly rég újították fel a pesti Játékszínben, óriási sikerrel, táblás házak előtt.

Zágon munkatársa volt a Nemzeti Újságnak, a régi Pesti Hírlapnak, a háború után a Kis Újságnak. Hosszú éveken át hallhattuk vidám csevegéseit a rádióban, vígszínházi dramaturgként pedig jónéhány színdarab és operett megszületésénél bábáskodott, gyűjteményes kötetei derűs perceket szereznek olvasóinak.

Szinte haláláig írt a Tabi szerkesztette Ludas Matyiba, bölcs és mulatságos történeteire kevésbé fiatal olvasóink bizonyára jól emlékeznek még.

Alább következő írásával idézzük föl nagyszerű elődünk, Mesterünk, Zágon István alakját.

ZÁGON ISTVÁN:

MŰKINCSEK

Egyszerű, de lelkes ember vagyok, aki rajongásig imádok mindent, ami szép ebben a rövid emberi életben, és így bevallom, hogy szinte remegni kezdtem az örömtől, amikor karon fogott egy barátom, a műgyűjtő, és bevezetett a lakásába, amelyről eddig is tudtam, hogy városszerte híres pazar pompájú és felbecsülhetetlen értékű műkincseiről.

Nem mondom: első pillantásra meglepett kissé, hogy az előszobában nem lehetett felakasztani a kabátomat, hanem csak úgy oda lehetett dobni valamire, amit én a magam tudatlan egyszerűségében keshedt ferslógnak néztem, de aztán szégyenkezéssel vegyes örömmel vettem tudomásul, hogy nem ferslóg, hanem műkincs: egy korabeli, ónémet, vaspántos céhláda, és például a fél teteje is csak azért hiányzik, mert azt korabeli brandenburgi gránátosok tüzelték fel, hogy korabeli szalonnát süthessenek maguknak, korabeli nyárson, amely mint az előszoba másik műkincse volt felhalmozva a falra. El is határoztam, hogy mihelyt hazamegyek, azonnal szerzek egy ilyen korabeli nyársat, mert fogas nélkül még csak elképzelhető egy jól berendezett előszoba, de korabeli nyárs nélkül teljességgel eltévesztette a célt, amelyet egy előszobának szolgálnia kell.

Aztán bevezetett a barátom az óhollandi hallba, melynek sarkában egy másik műkincs: egy óhollandi oszlopos óra állt, amely még ma is a valódi, korabeli, óhollandi időt mutatta ugyan, de viszont oldalt volt rajta egy korabeli lánc, amelyet meg lehetett volna rántani és akkor az óra elcsilingelt volna egy korabeli óhollandi halászdalt, csakhogy azt a láncot hiábaráncigálta volna a magamfajta lelkes, de műveletlen ember, mert a korabeli zenélőszerkezetből nem volt már meg más, csak egy korabeli rugó, amely kettészakadozottan lógott ki a korabeli óra korabeli bele gyanánt.

Majd beléptünk barátom csodálatos műkincsekkel berendezett dolgozószobájába, ahol – amíg a barátom másfelé nézett – én belevetettem magam egy korabeli, süppedő empírkarosszékbe, amelyben igen elsüppedtem, sőt a karosszék – sajnos – teljesen szétsüppedt alattam, de úgy kell nekem, miért nem ültem művelt ember módjára a hokedlire, amin a barátom is ülni szokott, mert a többi műkincs nem arra való egy ilyen korabeli dolgozószobában, hogy az ember belesüppesztgesse magát, azt csak szépen nézni kell – micsoda dolog az, hogy még ezt se tudtam, nahát szégyellhetem magam, igazán.

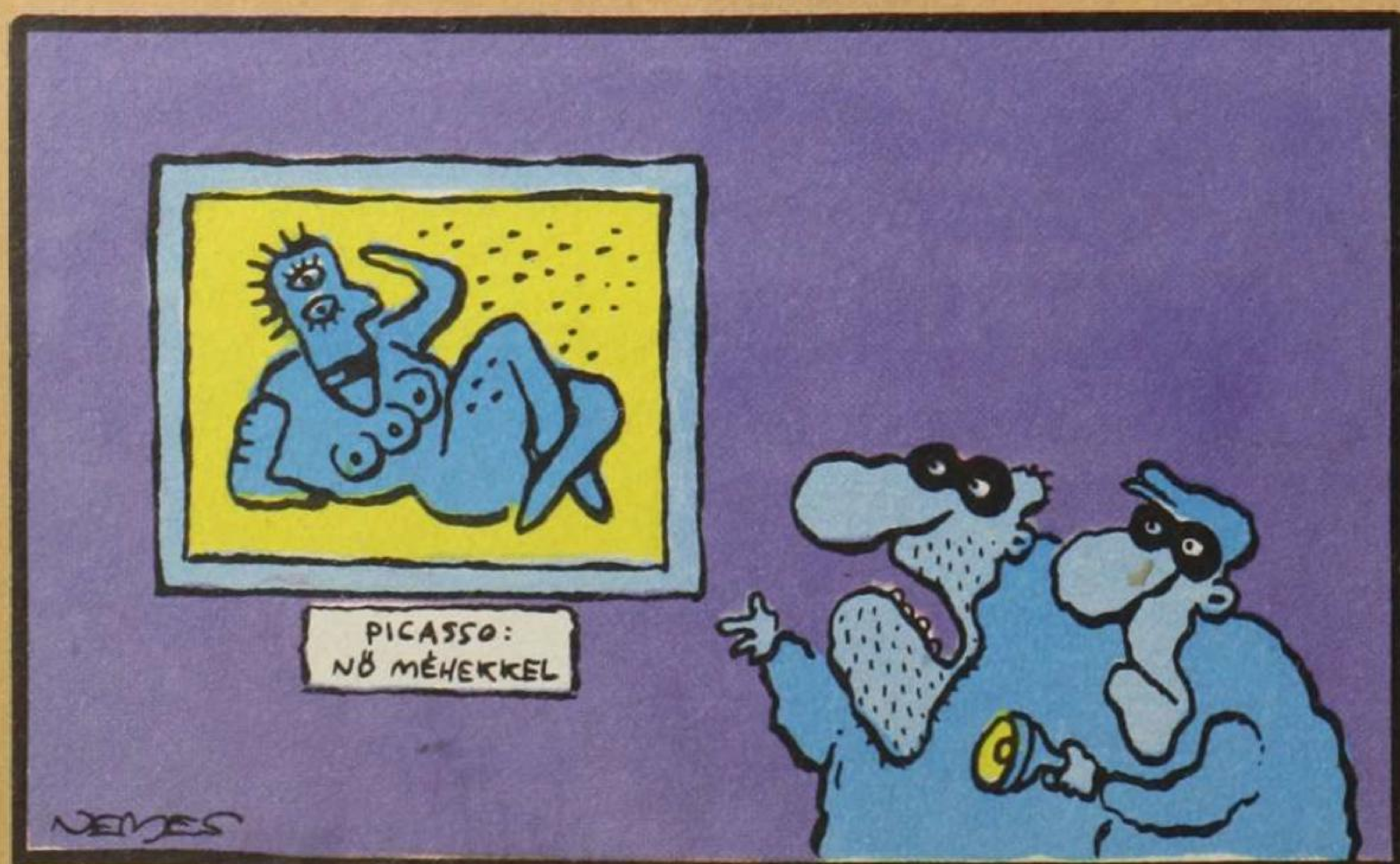
A hálószobában, műveletlen ember módjára, azonnal hasraestem egy korabeli kínai szőnyegen, amelyről eleinte azt hittem, hogy rongyos, de aztán megtudtam, hogy korántse rongyos, hanem csak szétmállott, és épp az benne a szép, és a műkincs. Mikor szégyenkezve feltápászkodtam, csodálkozással vegyes tisztelettel tekintettem fel a barátom ágyára, amelyben a barátom elbeszélése szerint XIV. Lajos természetes fia pihent utoljára, név szerint bizonyos Castiliai Jakab. Aztán megpillantottam valamit az ágy felett, amint éppen mászott a falon, és megértettem, hogy Castiliai Jakab óta miért nem tudott abban az ágyban pihenni senki.

Aztán bejött a barátom felesége, és én ránéztem, és mint aki a maiakból már sokat tanult, így szóltam:

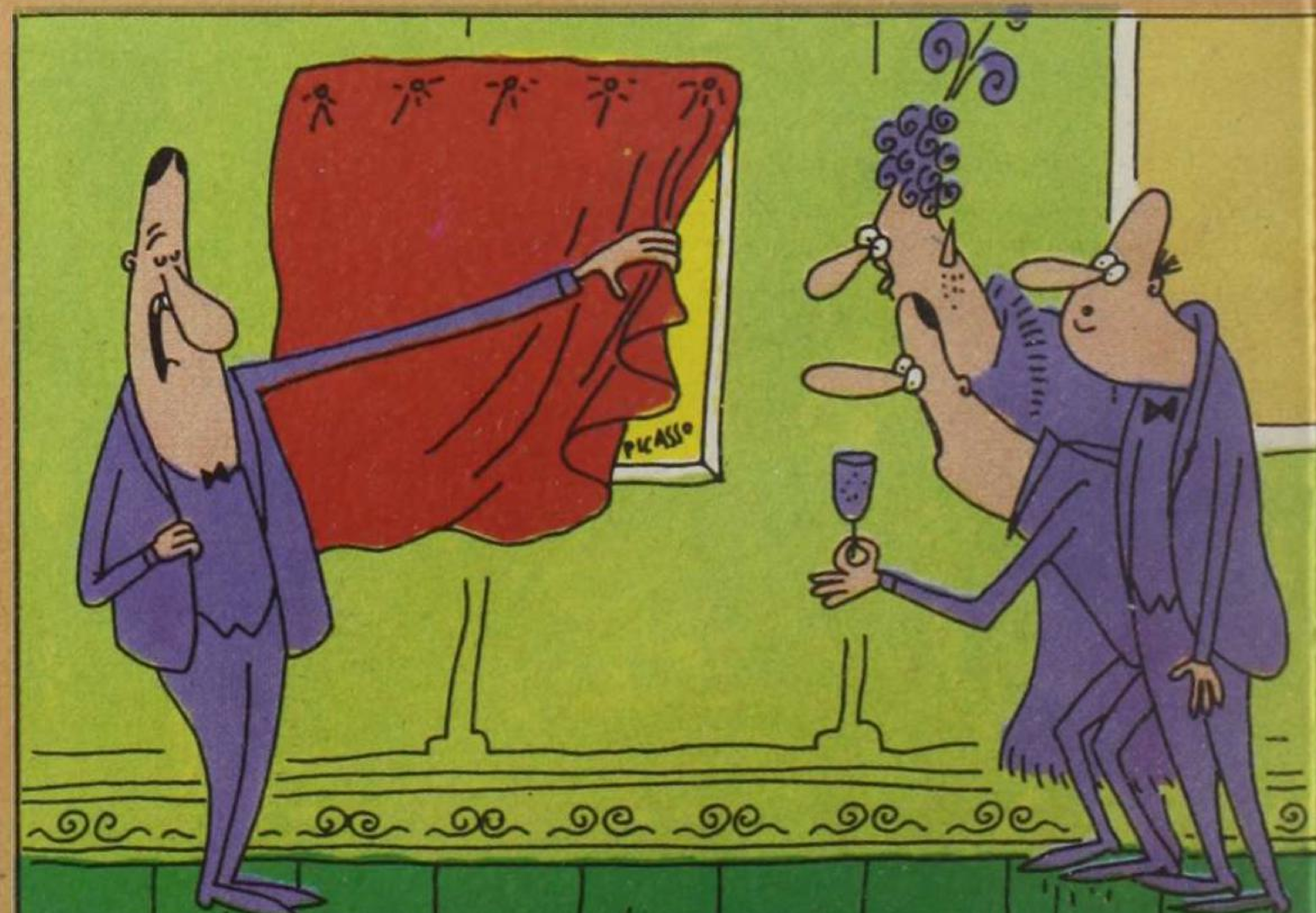
– Tudom, barátom, tudom! Egy szót se szólj! Műkincs! Nem ráncos, nem öreg, nem girhes, mert ami az alakjából hiányzik, azt csak feltüzelték a gránátosok és általában: ami rajta első pillanatban kellemetlennek látszik, az mind csak azért, mert korabeli.

Csak azt tudnám, hogy a barátom azóta miért nem köszön vissza?

KULTÚRNEMZET

– Hát ezért kár volt betörni, ilyet én is tudok!

– Nemrég vettem egy eredeti Picassót is, de olyan randa, hogy muszáj volt letakarni...

BESZÉLJÜNK A HAKNIRÓL I. (1980)

Hát jó, beszéljünk a haknizásról is.

Maga a kifejezés eléggé bemaszatolódott, de nincs helyette jobb. Elég régen haknizom magam is, de még sosem voltam úgy föllépni, hogy én ajánlkoztam. Mindenhová úgy jutottam el, hogy hívtak. Vittek. Szóltak. Ez nem az én kelendőségem; a műfajom keltette kíváncsiság. Akit megnevettetnek, az hálás érte. És én ezt nem röstellem kiszolgálni. Nem is mondtam le még soha meghívást, amit elvállaltam. Hiszen sokan készültek arra, hogy meghallgassanak; fodrászhoz mentek, kiöltözködtek, fizettek a jegyért, megelőlegezték nevemre a bizalmukat. Várnak tőlem valamit. Miért szégyelljem én ezt? Kossuth-díjas írók, kiváló művészek, nemzetközi tekintélyű újságírók, nagy nevettetők járják az országot, ugyanígy.

Pénzért? Azért is. Kezdő gázsim 700 forint volt, annyival azóta sem lett az összeg elegánsabb, amennyire a forint elrongyolódott. Ugyanekkor, ha írtam egy oldalnyi szöveget a rádiónak, 25 sorért 200 forint járt.

Vagy. Első könyvem, az Umbulda, százezer példányban jelent meg. 45 forintba került. Ebből nekem 60 fillér jutott vagyis hatvanezer forint. Nem azért, de hol van a többi 44 forint 40 fillér? Hisz minden betűjét én írtam – ki vitte el a bevétel csaknem 99 százalékát? Valami baj van a számarányokkal. Tehát haknizom. Megyek, amíg visznek. Amíg megvesznek.

Megesik aztán, hogy utóbb derül ki: társadalmi munkában utaztunk pár száz kilométert. Mint például Ugodra, ahonnét a tejfölsűrű ködben négy percet, igen, pontosan négy percet késtünk, és a művelődési ház igazgatója az előadás után kijelentette, hogy csak fél gázsit fizet. Az egész stáb rámnézett.

– Ennyiért nem vállaljuk. De ingyen igen.

Azzal nekivágtunk a ködnek, saját zsebből.

●

Minden idők legnyomasztóbb haknija mégsem ez volt, hanem a bátaszéki.

Talán ha tízen ültek a nézőtéren, ellenségesen, részvétlenül, süketen. A holtbiztos, máskor mindenütt nyíltszíni tapsos poénok is bedöglött petárdaként hullottak alá a néma sötétségbe. Már nem emlékszem, csapódott-e össze tenyér egyáltalán, amikor kikullogtam a színpadról, de az biztos, hogy a kulturos nem várta meg az előadás végét – ez mindenkor a bukás csalhatatlan jele.

Lehangoltságunkat a végtelennek tűnő visszaúton még jégeső, forgalomelterelés, rendőri igazoltatás is mélyítette. Éjfél felé Farkasházy törte meg a gyászos csöndet:

– Vigasztaljon a tudat, hogy négy ilyen bátaszéki út gázsijából már futja egy nap Madridra!

Azóta erre a valutaegységre számoljuk át nagyobb beruházásainkat, például egy tankolás = 0,5 Bátaszékkel.

A meghívó szerv képviselőjének magatartása, a fogadtatás néha a fellépők teljesítményét is befolyásolja.

Szilveszteri főpróba – felvétel a szentendrei, kacsalábon forgó új kultúrpalotában. A művészek sorban állnak a gázsijukért a rosszkedvű gazdasági kartársnő előtt. Éppen Kállai Ferenc Kossuth-díjas Kiváló Művész, a Nemzeti Színház örökös tagja, a Színházművészeti Szövetség elnöke, országgyűlési képviselő kerülne sorra.

A kultúra helyi fáklyavivője mélán fölpillant a kifizetési listáról:

– Következő! Maga melyik?

Kállai aznap este valamivel többet bakizott a szokásosnál.

●

Szekérderéknyi kirohanást olvastam témaszűkétől gyötört glosszisták tollából a pernahajder haknihalmozók viselt dolgairól, akik lelketlenül ledarálják a szövegüket, és már száguldanak is a szomszéd faluba letarolni a következő felléptidíjat.

Van néhány nagymenő, tagadhatatlan. Ha három-négy helyszínre kell egymás után odaérni, olyankor a szereplőket, erősítőket, hangszereket bizony percekre beosztott stratégia szerint kell új hadrendbe átcsoportosítani. A halmozást azonban többnyire nem a pénzéhség, hanem a kényszer szüli. Egyetlen tényező a sokból: egy közepes zenekar mozgatásának technikai költségeit például csak két-három szomszédos kultúrház közösen tudja állni.

Ám a haknizók ilyenkor is sikerorientáltak. Attól függ megélhetésük, hogy jó emléket hagyjanak, és majd újra elhívják őket. Egy fanyalogva fogadott szereplést évekig emlegetnek, ha meg az illető „művész" italosan lépett a közönség elé, olyan híre megy, hogy még a megyéből is kinézik.

Az ismert országjárók közül alig van olyan, akivel ne léptem volna föl egy csapatban. Állítom, hogy tízből kilencen izgulunk, készülünk, tétje van a színrelépésünknek. Mindent elárul, ahogy öltözik, sminkel, memorizál, beskálázik a gátlástalan gázsihajhász. És szenved, eszi magát, összeomlik, ha rövidebben tapsolják meg, kevesebbszer kell újráznia, mint a kollégáinak.

KIS VÁLLALKOZÁS

-Madám Kovács valami műintézetet szeretne nyitni.

– Most mondják meg őszintén, érdemes maguknak arra a pár hétre összeházasodni?

TEJJEL MÉZZEL FOLYÓ KÁNAÁN

TESTVÉRVÁROS SZÜLETETT!

A PIMASZSÁG TETEJE

A rajzokat a Ludas Matyi 1980-as számaiból válogattuk.

DUNASZAURUSZ

SCHAMSCHULA GYÖRGY ÉS A DUNASZAURUSZ

VÍZMÍVES KELEMEN

„Kit délután rakta; az éjjel mégomlott..."

EGYIK TIZENKILENC, A MÁSIK...

Ülök az autóbuszon az ablak mellett. A kocsi majdnem tele van, egy hely mellettem üres. Mellém telepszik egy nagy hajú srác, még meg sem melegszik alatta az ülés, fésűt ránt és fésülködik.

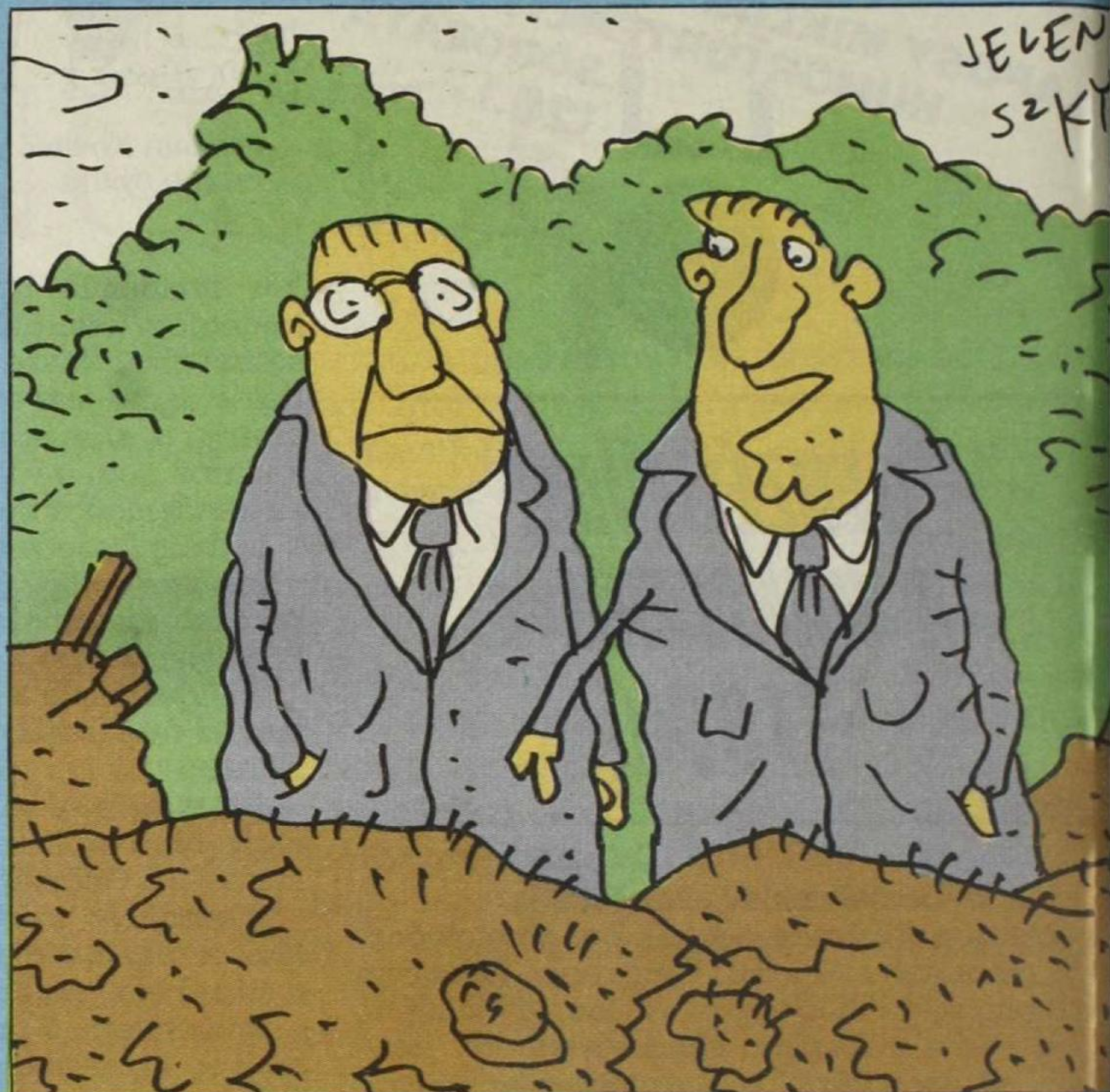
A haját pedánsan kiszedi a fésűből, maga mellé dobja, majd folytatja a fésülködést. Nem zavartatja magát. Az autóbuszon fésülködik!!!

Pedig látja, hogy eszem.

(BERÉNYI)

– Nekem kápé kell, szőke herceg, azt hiszem ezt a BKV-nál kell felmutatni!

– Na most, főnök, a körgát elbontása után liberális vagy népnemze
mederben folyjanak a dolgok?

BOLHAPIAC

Keresnek:
Paplant, plédet, LEGO-t, villanybojlert (120 literes), játékbabakocsit, lovas posztert, Ludas Matyi és Füles évkönyveket, kisautót, kisvonatot, elektromos mákdarálót, a Ludas Matyi példányait (1970-től 1980-ig), golyós számológépet, táskaírógépet, faliszőnyeget.

Kínálnak:
Menyasszonyi ruhát (170 cm magas termetre), Color Star, Junoszty tv-t, túrakerékpárt (28-as férfi, 4 sebességes), csempébe építhető szappan és papírtartót, Commodore 64-es számítógépet, autócsomagtartót, Werhovina segédmotort (motor nékül), szobahintát, csecsemőmérleget, koronaszivattyút, villanyvasalót, vérnyomásmérőt, síbakancsokat (39–42 méretben), női ruhaneműt közepes méretben, kombinált kisszekrényt, ágyat, 4 db széket, villanymotort (220/180 W), szépirodalmi és egyéb könyveket.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9–12 óra között a 118-8411-es telefonszámon, a 98-as melléken, vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztők:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztő:
DUKAY BARNA

…zerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai …ál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlap…adó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

…őfizetésben terjeszti a Magyar Posta, áru…tásban megvásárolható az alábbi terjesz… hírlapárusainál: Magyar Posta, Extra-Hír …, Budapest-Press Kft., R-Press Hírlap- és …nyvterjesztő Kft., Új Passz Kft., Medvecz … Társa Kft., Bohus Kálmán magánvállalkozó, Zuna László magánvállalkozó.

…lőfizetési díj negyedévre 327 Ft, …fél évre 654 Ft, egy évre 1308 Ft.

…rdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirde…si osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/47-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

…punk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedel… Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy … Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett …2-10995 számú számláján vagy külföldi partne…inél:

…sztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South …52 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue … Midi, B–1000 Bruxelles. **…azília:** Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 …000 Sao Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre …gade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center … Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Bro…lyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box …43, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, …1 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, … 1.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York …Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, …eskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** …cieté Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** …son Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amster…m. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv; …ondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, … Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hunga…an Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hun…arian Culture and Business Center, Allenby St. …, P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka …d. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo …1. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., …1000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. …17, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; …ungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville …treet Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroi…e, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Mont…eal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book …gency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, …ondon E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington …state, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 …ünchen 34; H. und S. Katko Musica Hungarica …ümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvert…eb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, …urfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris …eitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. …-5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, …O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda …zerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. …-10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box …0004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst …B. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y …sociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, …orre Alfa 7 piso Caracas.

A negyvenes évek elején Nagyváradon szerepelt, több más pesti színművész sorában, **Latabár Kálmán** is. A főpróbán fölkereste őt **dr. Hlatky Endre,** a város neves személyisége, akit Latyi jól ismert még a bécsi döntés előtti időkből, Pestről. Latabár megörült a régi ismerősnek, kacarászva verdeste az illető hátát, viccesen belebokszolgatott a hasába, megpaskolta az illető pofikáját:

–Hát te, öreg gézengúz? Eltűntél Pestről, mi? Most itt találtál valami jó kis pipit, mi? Csini kis színésznőcskét, mi? Ne is tagadd! Tulajdonképpen hogy kerülsz ide?

Mire Hlatky Endre csöndesen: – … (Válasz a rejtvényben.)

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.

Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977
Beküldési határidő: november 30.

EGÉSZ SZÁMMÁ ALAKÍT
CSAVARODIK
TÉRELEM RÉSZE!
KÖZÖNSÉG ELŐTT BEMUTAT
RÁCSOS ÁLLATI OTTHON
A VÁLASZ BEFEJEZŐ RÉSZE
...-SAN (ÁZSIAI "SZENT" HEGYSÉG)
BPESTI NAGYPÁLYAUDVAR
JELENLÉTÉBEN
KIS VÍZFOLYÁS
ÉSZAKI ÍR SZIGET
EGYE! MAGÁTÓL ÉRTETŐDŐ
DEFINÍCIÓ,RÖV.
BENEDEK ... (ÍRÓ V.)
RÓMAI ÖTVENKETTES
ÉLÉNKPIROS SZÍN
A VÁLASZ ELSŐ RÉSZE
JELLEGZETES ILLAT ÉS ZAMAT
KÖZSÉG ÓZDNÁL
RÉGÉSZSIKER
A SZEMKÖZTI OLDALRA
HAMIS
SZIGLIGETI ... (ÍRÓNK VOLT)
VILMOS, BECÉZVE
... BASINGER
CÖLÖPRÉSZ!
NOVELLISTÁK
BUDAI KERÜLET
E MÁSIK HELYRE
TERVET TOVÁBB FORMÁL
AKTÁJÁT ELŐVESZI
ZENÉSZ
ESZKÖZ, ANGOLUL
KÍSÉRTET
FOLYÓ FELETT ÍVEL
SELYEMSZÖVET
VÍZI JÁRMŰ
KEZÉRE CSAPÓ
AZONOS BETŰK
JÁTÉK LEHET
ODA ... NEKI!
GÖDRÖT MÉLYÍT
FELSÉG
NAGY ÁTMÉRŐJŰ
TEHÁT?
MELEG, DÉLI SZÉL
ÖRÖKÍTŐ ANYAG
VIRÁGÁGY
RUHASIMÍTÓ ESZKÖZ
TÁVOLI HELYRE
FÉL LEVA!
HAMAROSAN BEKÖTIK A FEJÉT
AZONBAN
SZÁZ ... MAGÁNY: MÁRQUEZ
ÓVJA
VÁRROM HEVESI KÖZSÉGE
... ET LABORA!
ŰZ, KERGET
SPORTOLÓK
ARRA A MÁSIK HELYRE
AM. ŰRKUTATÁSI HIVATAL
EZ A PILÁF "HÚSA"
CINK
... FAKÓ! (NEKEM NEM PARANCSOL)
VANÁDIUM ÉS SZILÍCIUM
GYAKORI FFINÉV
OXIGÉN ÉS JÓD
BAJOR FESTŐ V.
TOTÓZÓ EGYN.B.
... COPLAND (AM.ZENESZERZŐ)
LYUKAS KÁD!
AZOK AZ ILLETŐK
TUD.ISM. TERJESZTŐ TÁRS.
RÁDIUM
... SOLE MIO (NÁPOLYI DAL)
...FÜLPÖS (KÖZSÉG)
OLDAL (RÖV.)
NÉMET AUTÓJEL
EXA-
SZLOVÁKIAI VÁROS LAKÓJA
Y
KÖVETKEZMÉNY
MAUNA ... (HAWAII VULKÁN)

A 44. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:
„A cenzor szerint ez is egy bércmű"

Dedikált könyvet nyertek:
Éles István, 7967 Drávafok
Juhász Antalné, 6000 Kecskemét
Deme János, 1214 Budapest
Vincze Pálné, 5350 Tiszafüred
dr. Koczka Sándorné, 1194 Budapest
Mihovbi Ágnes, 7633 Pécs
Rescm János, 8630 Balatonboglár
Pálfy Gyuláné, 8800 Nagykanizsa
özv. Kiss Vilmosné, 2700 Cegléd
Nagy Erzsébet, 8360 Keszthely

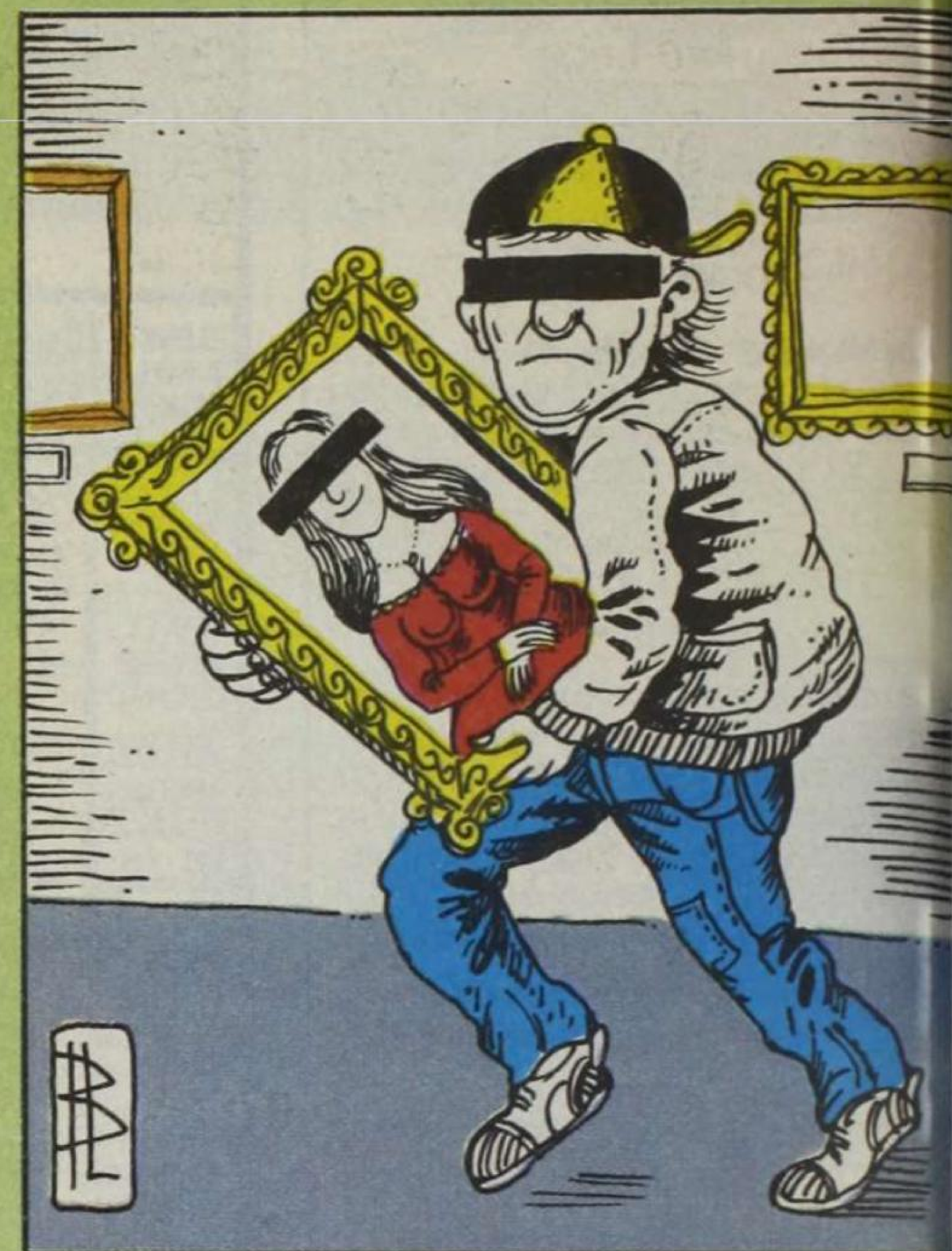
A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre!

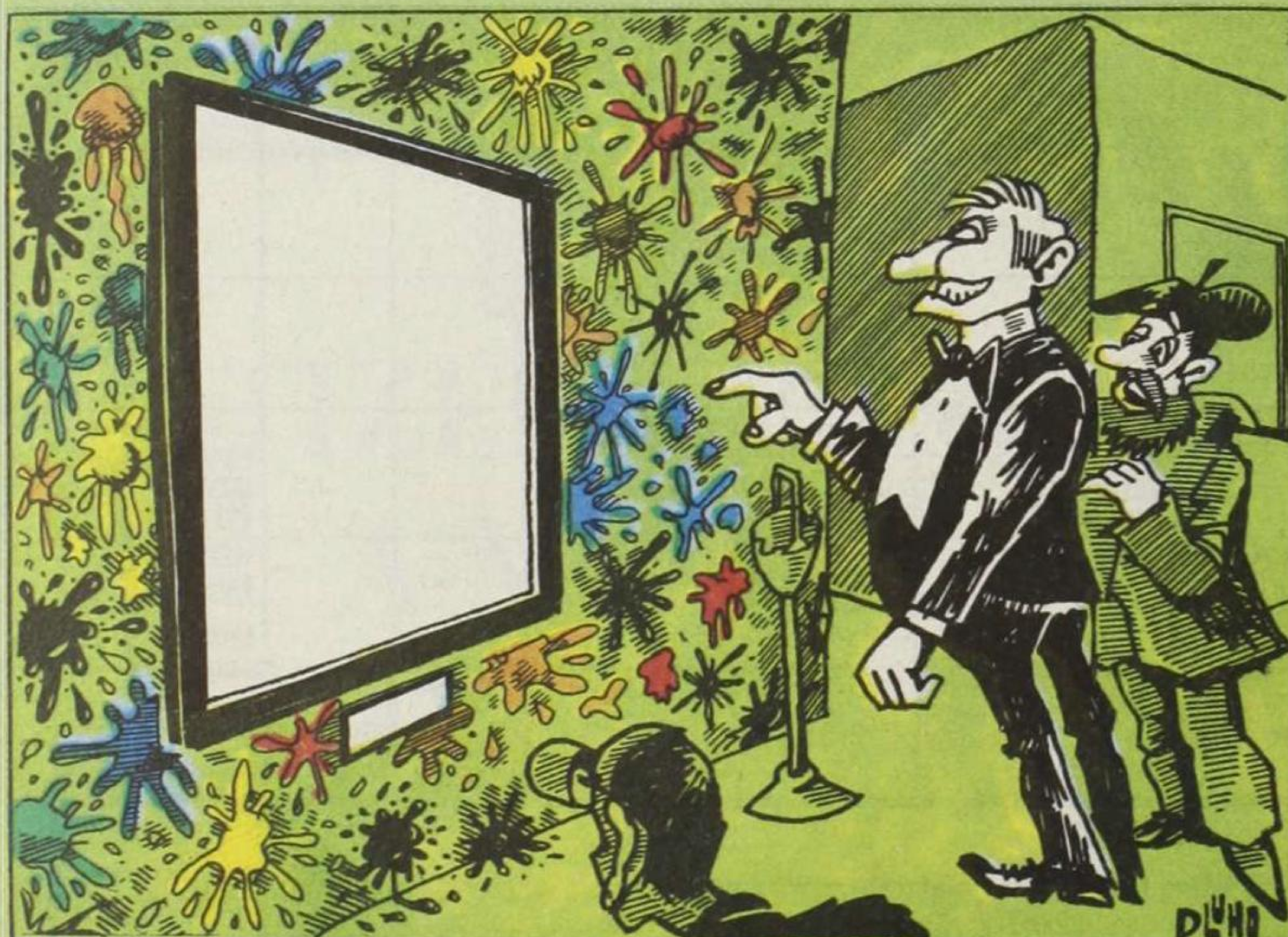
MÚZEUMI HÓNAP

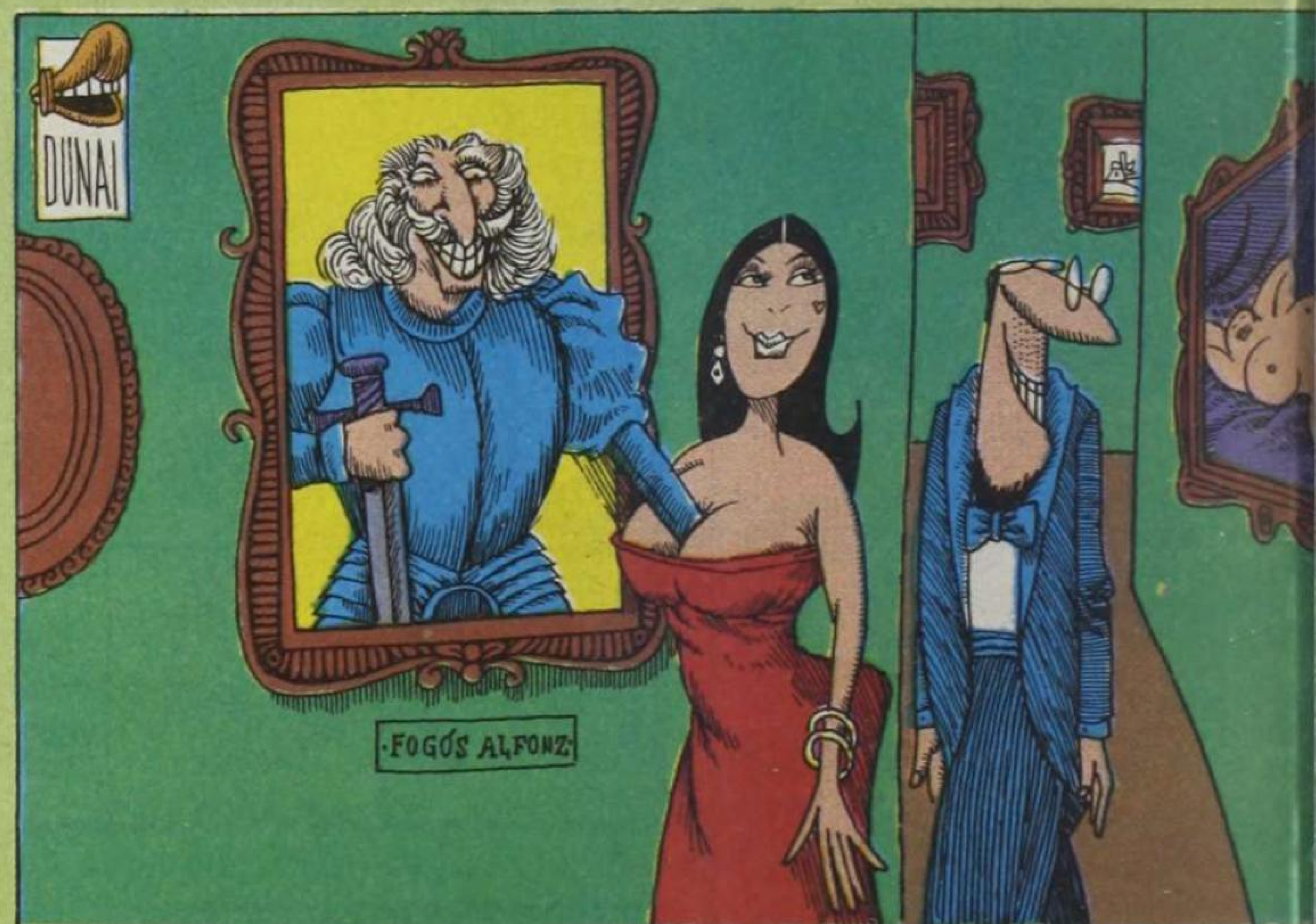

FIATALKORÚ KÉPRABLÓ

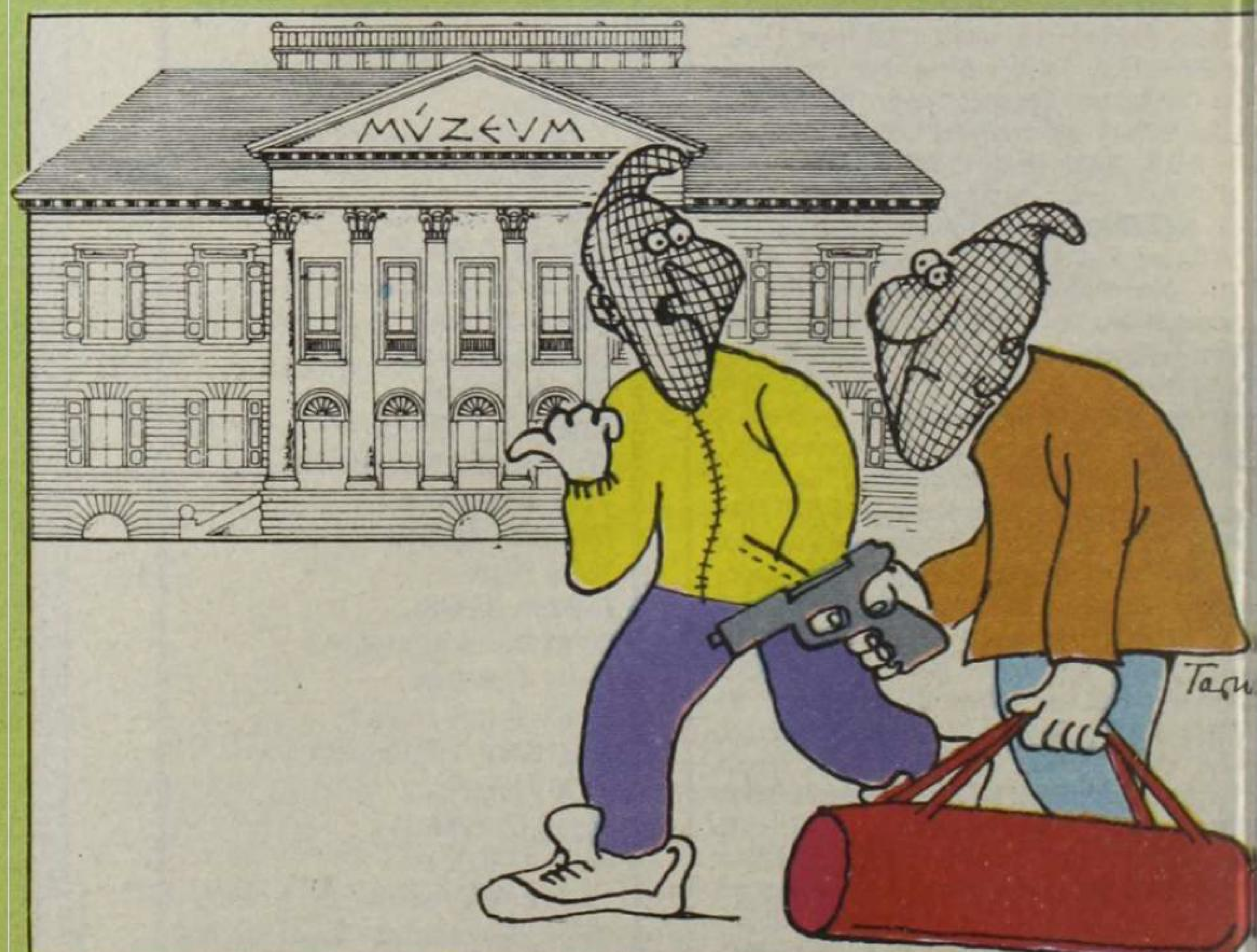

– Mester! Ez az új útkeresése?
– A fenét! Csupán nem találtam a szemüvegemet…

– Ma nem a bankba megyünk! Tudhatnád, hogy múzeumi hónap van